

28th September 1961]

Clause 6

DEPUTY SPEAKER: In view of an earlier verdict of the House on an identical amendment, the amendment given notice of by Sri V. K. Kothandaraman to this clause is out of order.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“ After the words ‘ Every rule made ’, insert the words ‘ by the Government.’ ”

ஸார், இந்த திருத்தம் அவசியம்; மத்திய சட்டமும், ராஜ்ய சட்டமும் இருக்கின்றன; இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ராஜ்ய சட்டம் சம்மந்தப்பட்டவரை மூல்கள் செய்யலாமே தவிர வேறு விதத்தில் செய்வதற்கில்லை. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தம்.

The amendment was put and carried.

Clause 8, as amended, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“ That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961), as amended, be passed.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CITY POLICE (AMENDMENT) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I beg to introduce the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961 and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Sir, I move the following amendment—

“ That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961 be referred to a Select Committee consisting of—Members of the Legislative Assembly.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The motion and the amendment are before the House for discussion.

[28th September 1961]

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மெட்ராஸ் விட்டி போலீஸ் ஆக்ட் பழமையானது. அந்தச் சட்டத்திலே சில திருத்தங்கள் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு திருத்தம் என்னவென்றால், இந்த சட்டத்தின்கீழ், கமிஷனர் உத்தரவு கொடுப்பதில், ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள், மற்றவைகளுக்கு, கால வரம்பு இல்லை. ஆனால் ஹை கோர்ட் ஒரு முறை அபிப்பிராயம் கூறினார்கள், ஒரு வரம்பு வேண்டுமென்று. ஆகவே, அது 15 நாட்களுக்குத்தான், அதற்கு மேல் என்றால், அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில் தான் நீடிக்க வேண்டும். ஆகவே, கமிஷனருக்கு 15 நாட்களுக்கு மட்டும் உத்தரவு போடும் அதிகாரம் இருக்கும். அது ஒரு திருத்தம்.

மற்றொரு திருத்தம் இருக்கிறது. அதாவது வெளியில் கொண்டு போவதைப்பற்றி, அதைத் தடுக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொடும்பாளி கட்டி இழுக்கிறார்கள். அதாவது “எபிஜி” என்று சொல்லுவார்கள். உயிருடன் இருக்கிறவர்களை செத்துபோனதாகக் காண்பித்து அதைக் கட்டி இழுப்பது. இப்படி இழுப்பதால் சிலருக்கு மனது புண்படுகிறது. அது சரியல்ல. சாதாரணமாக செத்துப்போனவரை அப்படி இழுப்பது உண்டு. அந்தப் பழக்கம் சில இடங்களில் இருக்கிறது. அதாவது மறை பெய்யாவிட்டால் மழையைக் கொண்டுவருவதற்கு கொடும்பாளி கட்டி இழுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. அது யார் மனதையும் புண்படுத்துவதாகாது. அதை அனுமதிக்கலாம். அதற்கெல்லாம் கமிஷனர் ஆப் போலீசுக்கு அனுமதி கொடுக்க இடம் இருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்களது மனது புண்படும்படியாக கொடும்பாளி கட்டி இழுப்பவர்களைத் தடுக்க கமிஷனர் ஆப் போலீசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அதைத் தடுக்கவும் முடியாது. அதைத் தடுக்க இடம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

10-80
a.m.

இந்தச் சட்டத்தில் மற்றொரு முக்கியமான திருத்தம், ஹோட்டல்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கிறோம், அதை வைத்துக்கொண்டு சில ஹோட்டல்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறது; அதை இப்பொழுது தடுக்க முடியவில்லை. அப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடியவர்களைத் தடுக்க இப்பொழுது சட்டம் இல்லை. அவர்களுடைய லைசென்சை கான்சல் பண்ணுவதற்கு இடம் இல்லை. அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவில் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய அளவில் இந்த மூன்றாவது திருத்தம். வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவை பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டிய அவசியமில்லை. கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் இதை பொறுக்கக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அப்படி விடவேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை இப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு இப்பொழுதே பரிசீலனை செய்து இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சென்னை நகர போலீஸ் சட்ட திருத்த மசோதாவின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த நகர போலீஸ் சட்டத்தில் செக்ஷன் 41 ன் கீழ் கூட்டங்கள் போடுவதற்கு, ஊர்வலங்கள் நடத்துவதற்கு ஒரு ஒழுங்கான முறையை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற ரீதியில் இந்த திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டங்கள் போடுவதற்காக தனி பிரஜா உரிமையை ஏற்கெனவே நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கூட்டங்களை தடை செய்வதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. பொது மக்களுக்கு தீமை விளைவிக்காத நிலையில் கூட்டம் போடும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்கு வேறு காரணங்களைக் காட்டி தடை செய்யக் கூடாது. இன்னொரு இடத்தில் கூட்டம் நடக்கிறது அதனால் இந்த இடத்தில் கூட்டம் போடக்கூடாது,

28th September 1961] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

அதற்கு அனுமதி, கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லக் கூடாது. அந்த அதிகாரத்தை, அந்த உரிமையை யாரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நாம் அந்திய ஆதிக் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தபோது சிலில் லிபர்டீஸ் யூனியன், பிரஜா உரிமை சங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய ஜனநாயக உரிமைகளை வாங்குவதற்காக பெரிய கிளர்ச்சிகளைச் செய்தோம். அப்படிச் செய்தது அவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். 144-வது செக்ஷன் அடிப்படையில் விநியோகிக்கும் நிலைமையோம் 41-வது செக்ஷனில் இந்த மாதிரியான கடுமையான உத்தரவு சிறிது சிறிதாக நுழைத்து மக்களின் சுதந்தரத்தை சுதந்தர வேட்கையை தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசாங்கத்தார், முக்கியமாக சில போலீஸ் அதிகாரிகள் இந்த சென்னை நகரத்தில் வெவ்வேறு வழிகளில் கட்டுப்பாடுகளை உண்டாக்கி பொதுக் கூட்டங்களில் பேசும்படியான சில உரிமைகளைத் தடுத்துவிட்டார்கள். கூட்டம் போட்டு அதைக் கேட்டு நடக்கும் அளவில் எவ்வளவோ தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமை இப்பொழுது நகரத்தில் இல்லை. எனென்று சொன்னால் இப்பொழுது கூட்டம் போடுவதற்கு முடியவில்லை. கூட்டம் போடவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு லைசென்சுக்கு ஒரு ரூபாய், ரிவினியூ ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இரண்டு ரூபாய் ஒட்டி அப்ளிகேஷன் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குப் பதா நடக்களுக்கு முன்னதாகவே அப்ளிகேஷன் போடவேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய அனுமதி பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்துக் கூட்டம் போடவேண்டுமானால் அந்த இடத்தில் வேறு கூட்டம் நடைபெறுகிறது அதனால் கூட்டம் போடக் கூடாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது. லெளட்ஸ்பீகர் லைசென்சு வாங்குவதற்கு எவ்வளவோ கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தவிர்த்த வேண்டும். முக்கியமாக என்னைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையில் தொழிற் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கூட்டங்கள் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழிற் சங்கங்களுக்கு அரசியல் கட்டுப்பாடுகள் வேண்டியதில்லை. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் அன்றாடம் எவ்வளவோ தகராறுகள் வருகின்றன. அவற்றை தீர்க்க அவ்வப்போது கூட்டங்களைப் போட்டு பேசி தொழிலாளர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல கிளர்ச்சிகள் நடவாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல பிரச்சனைகளை தொழில் சம்பந்தமாக தீர்த்து வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு அடிக்கடி கூட்டங்கள் போட்டு பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குப் பதது நடக்களுக்கு முன்னதாகவே அப்ளிகேஷன் போடவேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி தொழிலாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. குழப்பம் உண்டாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில முார்டு முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் அக்கிரமத்தை நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் சமாதானமாகப் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதால் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களால் கூட்டம் போட்டு சொல்ல முடியவில்லை. அதற்கு முன்னால் 144-ஆவது சட்டம் இருந்தது. இப்பொழுது அது வேறு வழியில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும் போலீஸ் அதிகாரிகள், பெரிய அதிகாரிகளைத்தவிர சிறிய அதிகாரிகள் மெக்கானிக்கலாக லைசென்சு கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்று கூட பார்ப்பதில்லை. கலவரம் ஏற்படமா அல்லது ஏற்படாது என்று கூட பார்ப்பதில்லை. சட்டத்தை உடனடியாக அமுல் நடத்திவிடுகிறார்கள். அனுமதி கிடையாது என்று கண்டிப்பாக சொல்லிவிடுகிறார்கள். இருக்கக் கூடிய சட்டத்தை மெஷின் கணக்காகத்தான் லகான் பிடிக்கிறார்கள். நிலைமையை பார்ப்பதே இல்லை. சூசகமாக அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்படி சில போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே இந்த நிலைமையை தவிர்க்க வேண்டும்.

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [28th September 1961]

மேலும் சென்னை நகரத்தில் போதுமான கூட்டம் போடும் இடங்கள் கிடையாது. சிறிய நகரங்களில் வேண்டிய இடங்கள் இருக்கின்றன. வேறு இடங்களில் அங்கங்கே ப்ளாட்பாரங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். வசதியான இடங்கள் வெளியில் இருக்கின்றன. சென்னையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் பொது இடங்கள் இருக்கின்றன. மைதானங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே சென்னை நகரத்தில் கூட்டம் போடுவதற்கு வசதிகளை சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதைச் செய்து வைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான தடைகள் இருப்பதால்தான் சில கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்புகளை காட்டுகிறார்கள். நமது கோட்டைக்கு முன்னால் சில கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய விவசாயிகளை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய எதிர்ப்புகளை காண்பிப்பதற்கு தங்களுடைய அபிலாஷைகளை தெரிவிப்பதற்கு சாத்வீகமான முறையில் மரியல் செய்கிறார்கள். அவர்களைத் தடுக்க இந்தச் சட்டம் உபயோகமாக இருக்கும் என்கிற நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாக நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதுமாதிரி செய்தால் போகப் போக எப்படி ஆகும்? போலீஸ் அதிகாரத்தின் கீழே நாட்டு நிர்வாகம் வரும். போலீஸ் அதிகாரத்தின்கீழே நாட்டு நிர்வாகம் வருகிறபோது மக்கள் மத்தியிலே பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்படும். “ஓபன்” ஆக அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தை கிளப்பா விட்டாலும், மறைமுகமாக ஆர்ப்பாட்டத்தைக் காண்பிப்பார்கள். அதன் விளைவாக கலவரங்கள் ஏற்பட்டு இராணுவ அதிகாரம் வரக்கூடிய நிலையும் வரலாம். ஆகவே, இம்மாதிரி கட்டுப்பாடுகளை உண்டாக்காமல், தலைவர்களை கூப்பிட்டு நல்ல வழியிலே எப்படி அமைதியை உண்டாக்கலாம், எந்த விதமாகக் கலவரங்களைத் தடுக்கலாம் என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான கட்டுப்பாடுகள் இருக்கக் கூடாது. இதையெல்லாம் ஆலோசிப்பதற்காக ஒரு செலக்ட் கமிட்டி போட்டால் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இந்த மசோதாவில் “assemblies” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது பழைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. அசெம்பிளி என்றால் என்ன? கூட்டம் கூடுவது. மூர் மார்க்கெட்டில் செப்பிரி வித்தைக்காரன் கூட்டம் கூடுகிறான் என்றால், அதுவும் “அசெம்பிளி” என்று ஆகிறது. அதை தடுப்பதற்குக் கூட போலீசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அசெம்பிளி முன்னால் கூட்டம் கூடி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்களே, அதையும் தடுப்பதற்கு அதிகாரம் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது ஏதோ ஒரு சூழ்ச்சி இருக்கிறது என்பதாகத்தான் நாம் கான்கிறோம்.

மேலும், 100 ரூபாய் அபராதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே வேலை செய்கிறவர்கள்—பொதுக் கூட்டம், ஊர்வலம் நடத்தக் கூடியவர்கள்—சாதாரணமாக பொது சேவை செய்யக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். பொது சேவை செய்கிறவர்களுக்கு ரூபாய் 100 அபராதம் போட்டால் பின்னால் பொது வாழ்விலே வேலை செய்ய பயப்பட்டு யாரும் முன்வர மாட்டார்கள். இம்மாதிரி ஒரு அபராதம் போடும்படியான நிலை இருக்கிறது. பொது சேவை செய்கிறவர்கள் ஏதோ தங்கள் மனதிலே இருக்கும் வேதனையைத் தெரிவிக்க ஆர்ப்பாட்டம் செய்தால் யாருக்கும் நஷ்டம் இல்லை. அதிகார மனப்பான்மையுள்ள, முதலாளி மனப்பான்மையோடு இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் இப்படித் தடை செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனை கிளம்புமே தவிர, சர்வ சாதாரண ஏழைகள் மத்தியிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு இருக்காது.

அதுவும் தவிர, தொழிற்சங்கக் கூட்டங்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். தொழிற் சங்கக் கூட்டங்கள் ஒரே இடத்தில் போடுவார்கள். அதுவும் நினைத்தபோது போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அப்படி ஏற்பட்டால், அதற்குத் தடை இருக்கக் கூடாது. அதற்குச் சலுகை காட்டும்படியான நிலையிலே இருந்தாக வேண்டும் என்று நான் கேட்கக் கொள்கின்றேன்.

செக்ஷன் 74-ன் கீழ், “burning straw” என்ற வாசகம் பழைய சட்டத்திலே இருந்த போதிலும் கூட, எதற்காக அதைப் போட்டார்கள் என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஊர்வலம் போகிறது.

28th September 1961] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

தப்பட்டை அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அது நமத்துப் போய்விட்டால், வைக்கோல் கொண்டுവந்து அதைச் சூடு ஆக்குவதற்குக் கொளுத்துவார்கள். அதைக் கூடத் தடை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை வருகிறது. அல்லாசாமிப் பண்டிகையிலே கட்டை கொளுத்துவார்கள். அது கூட lighting a bonfire என்று சொல்லப்பட்டு, தடை செய்யப் படுவதற்கு இடம் ஏற்படும். ஆகவே, இம்மாதிரியான விஷயங்களை ஆலோசித்துப் பார்த்து நல்ல திருத்தங்கள் கொண்டுவரும் வகையில் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டுப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை நகர போலீஸ் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கு உரிய இந்த மசோதா, இந்த நேரத்திலே கொண்டுவந்திருக்கும் முறையைப் பார்க்கும்போது நான் மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மசோதா எப்படி இருக்கிறது? ஜனநாயகத்தைப் பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறோம். ஆனால் ஜனநாயகம் என்றால் என்ன, அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சுதந்திர இயக்கப் போராட்டம் நடந்த காலத்தில், நாம் எந்த மாதிரியெல்லாம் பேசியிருக்கிறோம் என்பதைச் சற்று ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மகாத்மா காந்தியடிகள் பேச்சரிமைக் காக வேண்டி, கூட்டம் கூடுவதற்கு உரிமை வேண்டுமென்று நடத்திய போராட்டத்திலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் சிறை சென்றார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அது மாத்திரமல்ல, போலீஸ் அதிகாரம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதிலே எதை எதைத் திருத்த வேண்டும், மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று அன்றைக்குச் சொன்னோம். ஆனால், இன்றைக்கு நல்லது செய்யவில்லை என்றாலுங்கூட, தீங்கு செய்யாமலிருந்தால் போதும் என்ற அளவுக்காவது சர்க்கார் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதை எந்த அளவுக்கு மேலும் மோசமான அளவுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குச் செய்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு ஜனநாயகத்திற்கு வேட்டு வைக்கும் அளவுக்கு இந்தத் திருத்த மசோதா இருக்கிறது. ஜனநாயகத்திற்கு வேட்டு வைப்பதென்றால், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக வேண்டி பேச்சரிமை, கூட்டம் கூடக்கூடிய உரிமை வேண்டுமென்று சொன்ன மகாத்மா காந்திக்கே இது வேட்டு வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் வருத்தத்தோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கழுதை தேய்ந்து கட்டை ஏறும்பு ஆனது என்று கிராமத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவதண்டு. அந்த அளவுக்கு ஜனநாயகம் தேய்ந்து எங்கோ வந்து நின்றுகிறது. கொடும் பாவி கட்டி இழுத்துக்கொண்டு போனாலும் பயம், தூக்கிக்கொண்டு போனாலும் பயம், கொளுத்தினாலும் பயம், எதற்காக இந்த அளவுக்குப் பயப்பட வேண்டும் என்பது நமக்குப் புரியவே இல்லை.

கூட்டத்தைக் கூட்டுவதற்கு, போலீஸில் ஹெட் கான்ஸ்டபிள் லெவலில் இருக்கக்கூடியவர்கள் முதற்கொண்டு அதற்குமேல் இருக்கிறவர்கள் அனுமதி எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும், கொடுக்கலாமா, கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், மறுத்தாலும் மறுக்கலாம், அதற்கு மேலே போடுகிற கண்டிஷனை மீறினால் இவ்வளவு அபராதம் என்ற இந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறதென்று சொன்னால், இது மேலும் போலீஸ் காரர்களுக்கு அதிகப்படியான ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் கூட்டத்தைக் கூட்ட விடாத அளவுக்குத் தடுப்பதற்காக வேண்டியே இது போன்ற ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியினர் கூட்டம் கூட்டுகிறார்கள் என்றால், எழைகளுக்காக வேண்டி, என்ன என்ன சாதனைகள் செய்ய வேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கூறும் நேரத்தில், மக்கள் ஆயிரக் கணக்கில், லட்சக் கணக்கில் கூடுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கூட்டம் போடுவது என்றால், அது ரொம்ப இலேசிலே போடலாம். ஆனால், ஜனங்கள் வரக்கூடிய அளவு நிலைமை இல்லை. தனக்கு இரண்டு கண் போனாலும் பரவாயில்லை, எதிர்க்கு ஒரு கண்ணாவது போக வேண்டும் என்ற முறையிலே தங்களுக்குக் கூட்டம் கூடாத நிலைமையில் மற்ற கட்சிகளுக்குக் கூட்டம்

[Sri V. K. Kothandaraman] [28th September 1961]

கூடும் நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். கூட்டம் கூடுவதற்கே ஒரு உரிமை கொடுக்கக் கூடாது என்ற அளவுக்குத்தான் இதை—பிரகங்கமாக மறுக்கவில்லை என்று சொன்னபோதிலும்—மறைமுகமாக மறுப்பதற்கு இந்த ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் கேரளாவின் மாஜி முதன் மந்திரி திரு ஈ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாத் வேலூருக்கு வந்திருந்தார். வேலூரிலே ஒரே நாளில் ஏககாலத்தில் இரண்டு, மூன்று, நான்கு இடங்களிலே கூட கூட்டம் வழக்கமாக நடந்துகொண்டு வருவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமையிலே அங்கே நம் மதிப்பிற்குரிய முதல் மந்திரி திரு காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த தின விழாக் கூட்டம் இருந்தது. திரு நம்பூதிரிபாத் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கேட்ட நேரத்தில், முதல் அமைச்சர் என்ற காரணத்திற்காக வேண்டியே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் கூட்டம் நடக்கிறது, ஆகவே, இவர்களுக்குக் கூட்டம் போட்டுப் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகவே, ஒரு நாள் ஒரு கூட்டம் தான் நடக்க முடியும், அதற்கு மேலே அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி, கூட்டம் போட அனுமதி மறுக்கும் அளவுக்கு நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டது.

அது மாதத்திரமல்ல, தேர்தலுக்கு நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னால் இருந்தே எந்த எந்த நாளில் எந்த எந்த இடத்திலே கூட்டம் போடுவது என்பதற்காக வேண்டி அனுமதி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள் அங்கே. அதே மாதிரி தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் அதற்குப் பிறகு அனுமதி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் கூட்டம் போட அனுமதி மறுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கனவே கொடுத்திருந்த அனுமதியையும் மறுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்துவருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

முதன் மந்திரி பிறந்த தின விழாவில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லாக் கட்சியினரையும் கூப்பிட்டிருந்தால் போக முடியும். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் கூப்பிட்டிருந்தால் கலந்துகொண்டிருக்க முடியும், நாட்டின் விருதிலேக்காக சேவை செய்து, அதில் ஈடுபட்டிருந்த தலைவர்கள் என்று சொன்னால், அப்படிப் பலபேர்கள் இருக்கிறார்கள், அந்த விழாக்களில் கலந்துகொள்ள நாங்கள் பின்வாங்கியது கிடையாது. ஆனால் எங்களுக்கு மட்டும்தான் உரிமை என்ற அடிப்படையில் பிறந்த தின விழாவை ஒரு தேர்தல் விழாபோன்று நடத்தக்கூடிய முறையில் இருந்தது. அதனால் அந்த நேரத்தில் முக்கியமான ஒரு தலைவர், முன்னாள் முதலமைச்சராகவிருந்த ஒருவர் பேச அனுமதி கிடைக்க, முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருந்தது. ஆக, இதில் முழுக்க முழுக்க பேச்சு உரிமையை தடைப்படுத்தும் அளவிற்கு, ஜனநாயக உரிமைக்கு வேட்டு வைக்கும் அளவிற்கு இருக்கிறது நிலைமை. எது எதற்கு வலிங், ரேஷன் செய்ய வேண்டுமோ அவை அவைகளுக்குச் செய்ய வேண்டும். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அதைக் கட்டுப்படுத்தத் தயாராயில்லை. எதற்கு அதிக உரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமோ அது வழங்கப்பட முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டம் போட்டுப் பேச, ஒலிப் பெருக்கிக்கு அனுமதி வாங்க அதற்கு ரூ. 3 செலவுழிக்க வேண்டும். அனுமதி கிடைக்கவில்லையென்றால் ஹெட்குவார்ட்ஸ்லிருந்து “டெப்டி சூப்பிரன்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ்” லெவலில் வாங்கவேண்டியிருப்பதால், செலவு செய்து போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது மேலும் இது போன்ற ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து அனுமதி நோடியாகக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக மறைமுகமான முறையில் இப்படிக்கொண்டுவந்து, பின் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னால், நான் என்ன செய்வது, அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்திருக்கலாம், கவனிக்கிறேன், விசாரணை செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சுலபமாகச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளவும் வழி இருக்கிறது. போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் தெரியாவிடாமல், அவருக்குத் தெரியாது என்று சொல்ல நான் தயாராயில்லை. எல்லாம் தெரியும். பேச்சு உரிமைக்கு முட்டுக்கட்டை போடக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கும் இத்திருத்தத்தை, இப்படி கொண்டுவருவது சரியாக

28th September 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

இருக்காது என்ற காரணத்தினால்—வேண்டுமானால் தீர்க்கமாக பரிசீலனை செய்து, பின் நியாயம் என்று பட்டால் கொண்டுவரலாம். ஆகவே, பக்கிரிசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னதுபோல் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்காவது விட்டு அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் ஒரு முடிவிற்கு வருவது நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. VINAYAGAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I oppose the amendment which is before the House. While considering the Madras City Police (Amendment) Bill, I wish to make the following observations.

Sir, freedom of association is a fundamental right guaranteed by the Constitution. My hon. Friends who spoke before me, made it very clear that this Bill seeks to ban public meetings entirely. But the intention of this Bill is . . . (Sri A. Govindasamy was seen laughing.) என்னப்பா சிரிக்கிறது

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should understand that it is not a public meeting.

SRI K. VINAYAKAM : But the intention of this Bill is only to regulate the holding of public meetings in public places. The police authorities are given the discretion to decide, where to convene the public meeting in a circle and on what dates. Sir, it has been commonly agreed between different political parties that there should be only one public meeting in a circle of the City. In that event, the difficulty with which we are beset, is that if one political party proposes to convene a public meeting in one police division, the other political parties are incapacitated from doing so. At that rate there could be only ten public meetings in the City of Madras if all the political parties are active in that respect and for a population of this City, it is tantalisingly negligible. More often the experience which we have had is that in the police station, the authorities tell us that this party or that party has already booked a place for holding a meeting. Honestly speaking, after hearing that kind of message from the police station, representatives of such political parties turn away and desist from applying for the holding of their meetings. But what we see, to our dismay, is that on that particular evening that the meeting which has got to be convened by the other party, does not take place and so it is a ruse played against other political parties. Therefore, I wish that departmental instructions may be given to the police authorities to see that if anybody volunteers to convene a public meeting in one division, it has got to be gone through, and it should not be given up on some pretext that so and so speaker is not available, as otherwise there is a vacuum created in some divisions without any political meetings being held.

Another difficulty which we experience is that meetings have got to be convened in specified places but the specified places which have been approved by the police authorities are not the only places that are available for public meetings. There are many vast spaces available in the divisions but still rightly or wrongly some places have been chosen for holding public meetings. I wish the authorities revise the entire list in consultation with the different political

[Sri K. Vinayakam] [28th September 1961]

parties. Of late, I understand that the members of the audience are not allowed to sit very close to the platforms and evidently that is done to prevent any mischief from any member of the audience. Sir, as a public speaker, I am aware that a public speaker can give out his views freely without any fear or favour and with some kind of enthusiasm only if he gets an opportunity to watch the reaction from the faces of the onlookers or the members of the audience. If they are put far away to a distance of 20 or 30 yards from the platform—that too in Madras meetings are held during nights when no light falls on the faces of the audience—the public speaker is not in a position to know whether his utterances have been appreciated or resented by the audience and whether he should continue a particular point or leave it as it is. So, this kind of difficulty has got to be removed immediately.

In the matter of installing loudspeakers also, there are unnecessary restrictions placed on the organizers of a meeting. I understand that only three or four loudspeakers are permitted to be installed, with the result that they do not cater to the needs of the entire audience or the people living around the meeting place. So it must be liberalised to some extent.

With regard to processions, I understand from experience that no untoward incident of any kind has happened in the recent past even though political parties of different political leanings have organised their own processions. One or two bad elements may mingle with the procession but that could not be avoided. In fact, such of those people who do not like these regulated processions, do not understand the implications underlying the holding of these processions. It is more often a tamasha or a funny affair. So, such kind of disturbance as might be created by such bad elements has got to be winked at or overlooked by the police authorities. Much could not be made out of that unless law and order is disturbed or physical embarrassment or some amount of intimidation or undue coercion takes place. Sir, I wish the Government revise their decision in respect of this matter and then pass on the necessary instructions to the police authorities.

Also in one police division, more than one meeting could be allowed. In my experience, I have found that public meetings do not disturb the peace and order of the locality. Some enthusiastic members of the audience send in some chits and try to disturb the meeting. That could be well-managed if the speaker is an able one and if he has some experience behind him, unless it is wantonly done, unless some mischief-mongers throng to the public meeting and try to create trouble. In such a contingency we always have the police authorities to quell the disturbance and maintain law and order in the meeting.

The banning of the burning of the effigy is a welcome feature of the Bill. It was ridiculously carried on by some political parties. With the burning of the effigy of a person the entire political ideals which that person is supposed to have, is believed to have been burnt, along with the effigy. That is a wrong conception. On the

28th September 1961] [Sri K. Vinayakam]

other hand, it creates some kind of irresponsibility, some kind of no respect for law and order of the land. Such things must be totally banned from whichever quarters they may come.

I commend this Bill for the acceptance of the House.

• SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை நிர்வாக அதிகாரத்தை முறைப்படுத்துகின்ற வகையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நகல் சட்டத்தைப் பொதுவாக வரவேற்பதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில் இதை ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டுவர வேண்டும் என்கின்ற அளவில், திருவாளர் பக்கிரி சாமிப் பிள்ளை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போன்று, ஒரு ஆய்வுக் குழுவுக்கு இதை அனுப்பி பரிசீலனை செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இப்போது போலீஸ் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரமுறைப்படுத்தாத் செயலாற்றுகிறோம் என்கின்ற பெயரால் கையாண்டுவரும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் காரணமாக, பொதுமக்கள் பொதுமான அளவுக்கு ஜனநாயக உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு இயலாத நிலைமை இருக்கிறது. பொதுவாக தவறுகள் நடக்காமல் நேரத்தில் அமைதியைக் காக்க வேண்டும் என்கின்ற காரணத்திற்காக தடை உத்தரவு போடும் முறையானது, பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்வதற்கு இடையூறு இருக்கின்றது. இவை எதிர்க்கட்சியினர் மட்டும் சொல்வதாக இருந்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வேறு விதமாகக் கருதக் கூடும், ஏதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் மனக் குறைகளை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. இங்கு எனக்கு முன்னர் பேசிய திருவாளர் வியாகம் அவர்கள் மிகவும் நன்றாக இதனை விளக்கி—இதுவரையில் மற்ற பிரச்சனைகளில் கூட அவர்கள் இவ்வளவு அழுத்தமாக வலியுறுத்திவிடவில்லை—அந்த அளவுக்கு அழுத்தம் திருத்தமாக இப்போது இருந்துவருகிற நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள். பொதுக் கூட்டம் கூட்டுவது என்பது அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்று. அதை எப்படிக் காவல் துறையினர் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், போலீஸ் நிர்வாக வசதிக்காக ஒவ்வொரு போலீஸ் டிவிஷனிலும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு கூட்டம்தான் நடத்த அனுமதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த அளவில், எட்டு ஒன்பது டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பார்க்கும் போது ஒரு நாளில் ஒன்பது கூட்டங்கள்தான் இந்த சென்னை மாநகரத்தில் நடத்த முடியும் என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எட்டு பத்து கார்ப்பரேஷன் டிவிஷன்கள் கொண்ட ஒரு போலீஸ் டிவிஷனில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கூட்டம் ஒன்று நடக்கிறது என்றால், அந்தக் கட்சிக்கு ஆதரவான ஒரு சோஷலிஸ்ட் கட்சியோ அல்லது திராவிட மன்னேற்றக் கழகமோ இன்னொரு கூட்டம் வேறொரு இடத்தில் நடத்த வேண்டும் என்றாலும், இப்போதுள்ள நிலைமைப்படி நடத்த முடியாது என்கிற நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. நேற்றைய தினம் நடைபெற வேண்டிய ஒரு பெரிய பொதுக் கூட்டம்—நேப்பியர்ஸ் பார்க்கிஸ் நடைபெற வேண்டியது—அதற்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று நாங்கள் அலைந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். கடைசியில் நுங்கம்பாக்கத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கூட்டம் ஒன்று இருப்பதால் இதற்கு அனுமதி வழங்க முடியாது என்று தங்களுக்கு இருக்கின்ற முறைப்படி தெரிவித்தார்கள். இம்மாதிரி சிக்கலான முறை இருப்பதால் அனுமதி தர மறுக்கப்படுகிறது. கடைசி நேரத்தில் அனுமதி மறுக்கப்பட்டதின் காரணமாக வேறு ஒரு பகுதியில் கூட்டம் நடத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அரசியல் கட்சிகள் அவற்றின் கொள்கைகளை மக்களிடம் தெளிவாகப் பரவச் செய்ய வேண்டுமென்றால், பொதுக்கூட்டம் மூலம்தான் எடுத்துக் கூற முடியும். அந்த உரிமை இந்தக் காரணத்தால் மறுக்கப்படுகிறது.

உண்மையிலேயே கமிஷனருக்கு இதில் விசேஷ தனி உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று கருதினாலும் கூட, இந்த உரிமை ஜனநாயக உரிமைப் படி செயலாற்றுவதைத் தடுக்கின்ற வகையில் அமைக்கக் கூடாது என்ப

[Sri K. Anbazhagan] [28th September 1961]

தைத்தான் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதற்குத் தனி சட்டமே தேவையில்லை. இயல்பாகவே அதிகாரமுண்டு என்று சொன்னாலும்கூட, இதை நிர்வகிப்பதில் உள்ள பல குறைகளை நீக்க வேண்டும். அதே போன்று, கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால், பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது எப்போதும் இயல்வது ஆகாது. அதே போன்று 9 மணிக்குக் கூட்டம் முடிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு கொடுத்திருந்தால், கூட்டம் முடிவதற்கு 15 நிமிட நேரம் தாமதமாகிவிட்டால்—தலைவர் வருவதற்குச் சற்று நேரமாகிவிட்டாலோ—பொது மக்களின் வசதிக் குறைவால் சற்றுத் தாமதமாகிவிட்டாலோ—அதன் காரணமாகக் கூடுதலாக 15 நிமிட நேரம் கூட்டம் நடத்திவிட்டால், அதற்கு ஒலி பெருக்கி ஏற்பாடு செய்து தந்தவர் மீதும் அதை உபயோகித்தவர் மீதும் வழக்குகள் போடும் முறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒலிபெருக்கி மூலம் 15 நிமிட நேரம் கூடுதலாகப் பேசிவிடுவதால் எந்த ஜனநாயக உரிமையும் பாதிக்கப்பட்டுவிடாது. அதனால் எந்த அதிகாரத்திற்கும் இடையூறு ஏற்படுவதில் போவதில்லை. ஆனால், எதிர்க் கட்சிகள் நடத்துகின்ற கூட்டம் கூடுதலாக, பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் அதிகமாகிவிட்டால் இவ்விதம் போலீஸார் வழக்குத் தொடருகின்ற நிலைமை இன்றைக்குச் சென்னை நகரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எத்தனையோ பேர்கள் இதனால் தண்டனைகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சியினர் பேசும்போதுதான் இது வாடிக்கையாக இருக்கின்றது. ஆளும் கட்சியினர் நடத்தும் கூட்டங்கள் அரை மணி நேரமோ அல்லது முக்கால் மணி நேரமோ அதிகம் தள்ளிப்போனாலும் அப்போது யார் மீதும் வழக்குப் போடுவதில்லை. ஆனால் எதிர்க் கட்சிக் கூட்டம் நடத்தும்போதுதான் ஜனநாயகத்திற்கும், அதிகார முறைக்கும் விரோதமாகப் போய்விடுகிறது என்று கூறி எதிர்க் கட்சிகள் மீது வழக்குப் போடப்படுகிறது. அதோடு கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு, இன்னின்ன இடங்கள்தான் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் வட்ட எல்லைக்குள் இரண்டு மூன்று இடங்களில்தான் கூட்டத்தை நடத்த முடியும். இப்போது இருக்கிற முறைப்படி பார்த்தால், ஒவ்வொரு கார்ப்பரேஷன் டிவிஷனிலும் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியினருக்குக்கூட கூட்டத்திற்கான இடம் கிடைப்பதற்கு திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது. இன்னொன்று நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகின்ற நேரத்தில், அதில் ஒலிபெருக்கி உபயோகிப்பதற்கும், கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்கப்படுவதுடன், வாடகைக்கு வருகின்ற ஒலிபெருக்கி உரிமையாளரும் அனுமதி பெறவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஒலி பெருக்கி வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு என்றே தங்கள் தொழிலை அதற்குரிய கட்டணம் எல்லாம் செலுத்தி நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், கூட்டங்களுக்கு வாடகைக்கு அமர்த்தப்படுகின்ற நேரத்தில், ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் போலீசாரிடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் போலீசாரிடத்தில் அனுமதிக்காகப் போகின்ற நேரத்தில்—எனக்குத் தெரிந்த வரையில்—சில போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அனுமதி அளிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, எந்த விதமான அவசியமுமில்லாமல் பல தடவைகள் விண்ணப்பித்துக்கொள்பவர்களை அலையச் செய்கிறார்கள். சில நேரங்களில் ஒலி பெருக்கி வைப்பதற்கே அனுமதி தர மறுக்கவும் செய்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் முறை செய்வதற்கு நேரடியாக இதில் இடமில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றக்கூடிய இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புள்ளது. இதைப் பற்றி நான் சென்னை மாநகர் காவல் துறை ஆணையாளர் அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறேன். கனம் வினாயகம் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை நினைவில் வைத்துப் பல மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சியினர் அனைவரும் விரும்புகிறார்கள். அதுவும் தேர்தல் வருகின்ற இந்தக் காலத்தில் ஒன்பது மணிக்கு முன்னால் கூட்டத்தை முடித்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் பொது மக்களுக்கு கருத்து விளக்கம் கொடுப்பதற்குப் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அனுமதி கொடுக்கின்ற முறைகளை மாற்றி எளிதாக்க

[28th September 1961] [Sri K. Anbazhagan]

வேண்டும். ஏறத்தாழ, இந்த மாநகர ஆட்சியின் கீழ் 100 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. இதில் குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு 50 கூட்டங்கள் நடக்கின்ற அளவிலாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போலீஸ் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள்—காவல் துறை அமைச்சர் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குக் கோபம் வரும்—ஆகவே போலீஸ் இலாகா அமைச்சர் என்றே குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் இதில் அருள் கூர்ந்து இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று, சாதாரணமாக நடக்கின்ற ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் 50 அல்லது 100 போலீஸ்காரர்களைக் காவல் செய்வதற்கு என்று அனுப்பும் முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது யாரைப் பாதுகாப்பதற்கு என்றுதான் தெரியவில்லை. பெரும்பாலான கூட்டங்களும், 100-க்கு 99 கூட்டங்கள் எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லாமல்தான் நடைபெறுகின்றன. ஏதாவது குழப்பமோ அல்லது கலவரங்களோ ஏற்படும் என்றிருந்தால் போலீசார் வரடும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் தேவையற்ற முறையில் போலீசார் அதிகப்படியான அளவில் வந்து நிற்கிறார்கள். நாங்கள் எவ்வளவுதான் வேறு கருத்துக்களைப் பேசினாலும் கூட, சில நேரங்களில் போலீசாருடைய குறைகளைப் பற்றியும் நீக்க வேண்டும் என்று பேசக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பேசும்போது அவர்களுக்கும் இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ என்று சந்தேகித்து, அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யுங்கள், நிதி ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அடியோடு முடியாது என்று சொல்லிவிடக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, போலீசார் அதிகமாகக் கூட்டத்திற்கு வரவேண்டிய தேவையில்லை. அதிலும் எதிர்க் கட்சியினர் நடத்துகின்ற கூட்டங்களுக்கு இவ்வளவு அதிகமாக வரவேண்டிய தேவையில்லை என்றும், அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றால்—போலீசாரோடு இருந்துகொண்டிருப்பதால்—அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளுகின்ற கூட்டங்களுக்கோ, அல்லது அவர்களுடைய கட்சியினர் நடத்துகின்ற கூட்டங்களுக்கோ 100 அல்லது 200 போலீசார் வேண்டுமானாலும் போகட்டும், அதை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எங்களைப்போன்ற எதிர்க்கட்சியினர் நடத்தும் கூட்டங்களுக்கு இவ்வளவு பாதுகாப்பு அவசியமில்லை. அது அவசியம் என்று தோன்றினால் பத்தோ அல்லது பன்னிரண்டு போலீசாருடன் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டரும், தவிரினால் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும் போதும். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்பாராத விதத்தி் எந்தவிதமான கலவரமும் ஏற்படுவிடாது என்பது போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏதாவது நடத்தவேண்டுமென்றால், முறைப்படி தெரிவித்து விட்டுத்தான் போராட்டங்கள் நடத்தப்படும். முறைப்படி தெரிவித்து விட்டுத்தான் மறியல் நடத்தப்படும், முறைப்படி தெரிவித்துவிட்டுத்தான் சட்டத்தை மீறுவதும் நிகழும், எந்தக் காரியத்தையும் இதுதான் சந்தர்ப்பம். இது தவிர வேறு வழியில்லை என்று எண்ணி எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் பலாத்கார செயல்களில் தவறான வழிகளில் ஈடுபட்டதில்லை என்பதை இங்குள்ள எதிர்க்கட்சியான தி. மு. க. சார்பாக தெரிவித்தது கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் விநாயகம் அவர்கள் தெரிவித்தது போல், பிளாட்பாரத்தின் பக்கத்தில் 50, 60 அடி அகலம்—மக்களை விடாமல் போலீஸ்காரர்களையே நிறுத்தி வைக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி சாதாரணமாக எல்லா மக்களும் அமர்ந்திருக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இலாகாவுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று ஊர்வலத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையிலே, ஊர்வலங்கள்—ஏதாவது ஒரு அரசியல் போராட்டத்திற்காக நடத்தப்படும் ஊர்வலமாக இருந்தால்—அப்போது அதிகப் பாதுகாப்புத் தேவைப்படலாம். ஆனால் வழக்கமாக இயக்கங்கள் நடத்தும் ஊர்வலத்துக்கு அதிகப் பாதுகாப்புத் தடையுத்தரவுகளும் தேவையில்லை சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நடை

[Sri K. Anbazhagan] [28th September 1961]

பெற்ற பேரணியில் கலந்துகொள்ள சுமார் 40,000 அல்லது 30,000 பேர்கள் வந்திருந்தார்கள், அத்தனை பேர்களும் திரண்டு நின்று தமது உணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டினார்கள். தங்கள் கண்டன உணர்ச்சியை காட்டுகிற முறையில் ஒலி முழக்கி, அமைதியாக நடத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டோம். ஒலி முழக்கம் செய்வதைத் தவிர யாருடைய போக்குவரத்தையும் தடுக்க எண்ணவில்லை. ஆனால் போலீஸார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியைப் பார்த்தால் வரிசையில் எவ்வளவு பேர் நின்றிருந்தார்களோ அதில் ஏறத்தாழ 4-ல் ஒரு பங்கு போலீஸார் வந்திருந்தார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படியானால், 10,000 போலீஸார் வந்திருந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களா? 4-ல் ஒரு பங்கு என்றால் உங்கள் கணக்குப்படி 10,000 ஆகிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : எவ்வளவு பேர்கள் வந்தார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத்தான் தெரியும். போலீஸாருடைய எண்ணிக்கை இவ்வளவு அதிகம் இருக்க வேண்டுமா? இவ்வளவு அதிகமாக நிறுத்த வேண்டிய நிலைமை என்ன? பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இதில் பயங்கரமான விளைவு ஒன்றும் இல்லை. இதில் தீமையான நோக்கம் எதுவும் இல்லை. பொதுமக்களுடைய கருத்தை எடுத்துக் காட்டத்தான் இது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்பதை அமைச்சருக்கு இந்த நேரத்திலும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏராளமான போலீஸாரை எதிர்க் கட்சிகள் நடத்தும் கூட்டங்களுக்கும், எதிர்க் கட்சிகள் நடத்தும் ஊர்வலங்களுக்கும் அனுப்புகிறார்கள்; அதே போல ஆளும் கட்சியினர் நடத்தும் ஊர்வலங்களுக்கு அனுப்புகிறார்களா என்று நான் பார்த்திருக்கிறேன், எந்தக் காரணத்தாலோ அவர்கள் விருப்பப்படி அமைதியாக காக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஊர்வலத்திலே அந்த வகை யிலே அனுப்பப்படுவதில்லை. தேவையானபோது வேண்டுமானால், இவ்வளவு பேர் அனுப்பலாம்—மறுக்கவில்லை. தேவைப்படாத அளவுக்குப் போலீஸாரை உபயோகப்படுத்துவதனால் பொது மக்களுக்கு நன்மை இல்லை என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்திலே முக்கியப் பிரிவாக உள்ளது 15 நாட்கள் வரையில் காவல் துறைத் துணையாளர் ஊர்வலமோ, கூட்டமோ நடத்தக் கூடாது என்று தடை விதிக்கலாம், அதற்கு மேலும் தடை விதிக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைப் பெற்று தடை விதிக்கலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள பிரிவு ஆகும். நண்பர் கல் யாணசந்தரம் இதற்கு ஒரு திருத்தம் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கத்தின்படி 15 நாட்களுக்கு மேல் மேலும் தொடர்ந்து தடை விதிக்க வேண்டுமென்றால் காவல்துறை ஆணையாளர் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து அரசாங்கம் அந்தத் தடையை நீடிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தால், அப்படி முடிவுக்கு வந்ததற்கான காரணங்களைப் பதிவு செய்து மறுபடியும் 15 நாட்களுக்கு தடை விதிப்பதற்கு ஆணையாளருக்கு அனுமதி அளிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். முறைப்படி காவல் துறை ஆணையாளர் இன்னொரு 15 நாள் நீடிக்கிறேன் என்று சர்க்காருக்கு எழுத, அரசினர் அதை முறையாக ஏற்றுக்கொண்டு 15 நாட்கள் நீடிக்க அனுமதிப்பது நல்லதல்ல. அதே நேரத்தில் சென்னை போன்ற மாநகரத்தில் நீண்ட நாட்களுக்கு இப்படித் தடை விதிப்பது முறையல்ல. அதுவும் ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாத விரோதமான காரியம்தான். ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க அனுமதியைப் பாதுகாக்க 15 நாட்கள் சேர்ந்தாற்போல் தடை விதிப்பது தேவையல்ல. நான் வேண்டிக்கொள்வது, 7 நாட்கள் விதிக்கட்டும், பிற்பாடு தேவைப்பட்டால் இன்னொரு 7 நாட்கள் தொடரட்டும். அதற்குமேல் தேவைப்பட்டால் ஆணையாளர் அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து தக்க காரணம் இருந்தால் தடையை அனுமதிக்கட்டும். முதலிலேயே 15 நாட்களுக்கு தடை விதித்து 15 நாட்களுக்கும் கூட்டங்கள் முதலியவைகள் நடத்துவதற்கு அனுமதி கிடையாது என்பது

28th September 1961] [Sri K. Anbazhagan]

—கட்சி உரிமைகளுக்கு இடையூறாகும். அந்த அதிகாரத்தைக் குறைத்து, 7 நாட்களுக்குத் தடை விதிக்கலாம், பின்னால் தேவையானால் 15 நாட்கள் வரை நீட்டலாம். எடுத்தவுடனேயே 15 நாட்கள் தடை விதித்தால் பல நாட்களுக்கு எந்தக் கூட்டத்திற்கும் அனுமதி கிடைக்காது. எந்த ஊர்வலத்தையும் நடத்த முடியாது என்ற காரணத்தினால் இதை 7 நாட்களாக குறைக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்றைப் பற்றியும் சில சொல்ல விரும்புகிறேன். சிலருக்கு அதிக ஆத்திரத்தை உண்டாக்கக் கூடும் என்று கருதி, இங்கே பொது மக்களுடைய உணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக எஃப்.பி.ஜி. கொண்டு வருவதைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தடுக்க நினைக்கும்போது தக்க காரணங்களைக் காட்டுவேண்டும். யாராவது தனிப்பட்டவர்களைப் புண்படுத்தினால், யாராவது ஒருவர் மீது இந்தக் கொடும்பாவி கொண்டுவருவது மூலமாக வெறுப்பை உண்டாக்குவதாக இருந்தால் அதைத் தடுக்கலாம். அதே போல ஒரு கட்சியினரை அவமானப்படுத்துவதாக இருந்தால் அப்போது கூட அதைத் தடுக்கலாம். பொதுப் பிரச்சனையாக வரும்போது, யாரோ ஒரு நண்பர் இங்கு பேசினார், மறைவரவேண்டுமென்று கூட இப்படி மக்கள் கொடும்பாவி கொண்டுவருகிறார்கள் என்று அதைப் போன்று பொது மக்களுடைய குறைக்காட்ட

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சொன்னது நான் தான், யாரோ அல்ல. அதற்கெல்லாம் இடம் இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : விலைவாசி தூக்கல் காரணமாக வேதனைப்படும் மக்கள் விலைவாசி ஏற்றம் ஒழிக என்று கொடும்பாவி இழுத்தாலோ, அல்லது ஜனநாயகம் கெட்டுப்போய்விட்டது, ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படவேண்டும், சர்வாதிகாரம் ஒழியவேண்டும் என்று எஃப்.பி.ஜி. கொண்டு வந்தாலோ அது தனிப்பட்டவர்களைப் புண்படுத்துவதாகாது. கொடும்பாவி என்றால் ஒரு தனிப்பட்டவரைப் புண்படுத்தினால், அல்லது ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் புண்படுத்தினால், அல்லது ஒரு வகுப்பாரைப் புண்படுத்துவதாக இருந்தால், அப்படிப்பட்டவற்றைத் தடுக்கவேண்டுமே தவிர, அடியோடு அது கூடாது என்று சொல்லுவது அவ்வளவு ஏற்றதல்ல. அகில இந்தியாவிற்குள்—அகில இந்தியா ஒன்று என்று நாங்கள் தான் ஏற்றுக் கொண்டால்விலேயே தவிர அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்—வட நாட்டிலே, பல பகுதிகளில் அவர்கள் வழக்கப்படி ராவணன் சிலை செய்து வைத்து, அதைப் பொது இடத்தில் கொளுத்தி வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். எங்களைப் போன்ற தென்னாட்டவர் மனம் புண்படுகிறது—ராவணன் சிலையைக் கொளுத்துவதனால் எங்கள் மனம் புண்படாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள்—இப்படிக் கொளுத்துவது நேரு அவர்கள் முன்னிலையில் நடக்கிறது. இதனால் எங்கள் மனம் புண்படுகிறது என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடும் எனக்குப் புண்படவில்லை, மகிழ்ச்சியாக அல்லவா இருக்கிறது என்று.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யாராவது ஒருவரைப் புண்படுத்துவதாக இருந்தால் கூட நான் அதற்குத் தடை விதிப்பேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் மகிழ்ச்சியடையும் முறையில் யாரைப் புண்படுத்துவதாக இருந்தாலும் அதற்குத் தடை விதிப்பேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தயவு செய்து ஆனால் கட்சியின் சார்பில் டில்லி சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி, தமிழ் நாட்டும் மக்கள் இதைத் தவறாகக் கருதுகிறார்கள், இனி மேல் இந்த மாதிரி இராவணன் சிலையை கொளுத்தாதீர்கள் என்று அறிவித்தால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவேன். கொடும்பாவி கட்டி இழுப்பதை பொதுப் பணியாக அதை அடியோடு தடுக்காதீர்கள் என்றும் தனிப்பட்டவரை, அல்லது ஒரு மதத்தினரை, அல்லது ஒரு வகுப்பினரை இழிவுப்படுத்துவதாகக் காட்டினால், புண்படுத்துவதாக இருந்தால் அப்போது அதைத் தடுக்கலாமே தவிர வேறு வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் விதிகள் அமைத்துக் கொள்ளுவதன் மூலமாக ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகப் பயன்படுவதற்கு இடம் அளிக்காதீர்கள் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [28th September 1961]

இன்னும் ஆறு மாதங்களுள் தேர்தல் வர இருக்கிறது. இவ்வளவு காலம் பொறுத்தவர்கள் 6 மாதங்கள் பொறுக்கலாம். இதை ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து அடுத்த கூட்டத்திலேயே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்ப எங்கே நேரம் இருக்கிறது, தேர்தல் அலுவல்களை கவனிச்சகவேண்டியிருக்கிறதே என்று அமைச்சர் சொன்னால், அடுத்த சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றலாம். ஆகையால் இதை ஆய்வுக்குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே சிறந்த பிரஜைகளை உண்டுபண்ண தாராளமான சுதந்திரம் வேண்டும். போலீஸாருக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்க பொது மக்களுடைய சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த, அரசியல் வாதிக்குடைய சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதா தேவையில்லை. இருந்தாலும் கூட சிலவற்றை நான் ஒப்புக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறேன்.

கொடும்பாலியைப் பற்றி எனது பக்கத்தில் இருக்கும் சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். கொடும்பாவி என்று சொல்லும்போது மத அடிப்படையில் இருந்தாலும் எங்கள் ஊர் பக்கத்தில் பார்க்கிறோம் எறிந்த கட்சி எறியாத கட்சி என்று ஏதோ மரத்தை நட்டு அதில் பொம்மையை வைத்து ஏதோ செய்கிறார்கள். இது எவ்வளவு அறிவுக்குப் பொறுத்த மானதோ, பகுத்தறிவுக்குப் பொறுத்தமானதோ? கொடும்பாவி எரிப்பது அத்தனையும் தடைசெய்ய வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. கொடும்பாவி கட்டி இழுத்தால் மழை பெய்வதாக ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஒரு மந்திரியையோ அல்லது ஒரு அரசியல் வாதியையோ கொடும்பாவி கட்டி இழுப்பதன் மூலமாக ஜனங்களிடத்தில் ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது—அருவறுப்பான செய்கையாகவும் இருக்கிறது. இது அறிவுக்குப் பொறுத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை; நாகரீகமுள்ளவர்கள் செய்யக் கூடியதாகத் தோன்றவில்லை. ஆகையால் இதைத் தடுக்க வேண்டியது தான்.

கூட்டங்கள் நடத்துவதிலே, கூட்டம் நடத்துவதற்கு முன்னால், 5 நாட்களுக்கு முன்னாலேயே அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிறது. கூட்டம் நடத்தக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள், அப்படி அவர்களுடைய கூட்டம் நடத்துவதற்கு 5 நாட்களுக்கு முன்னால் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது, நடை முறையிலே முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே பலவித கஷ்டங்கள்தான் ஏற்படும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் என்று இருந்தால் அது சற்று வசதியாக இருக்கும். சில சமயங்களிலே 2, 3, தினங்களிலே கூட்டமே முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். அப்போது 5 நாட்களுக்கு முன் அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இது சாத்தியப்படுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, பொதுத் தேர்தல் இன்னும் 2, 3 மாதங்களிலே வர இருக்கிறது. அப்போது 2, 3 தினங்களிலே அறிவிப்பதற்கு வசதி இருந்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அப்படியே வாங்குவதாக இருந்தாலும், அதிலே பல தொல்லைகள் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, நிச்சயமாக 15 நாட்களுக்கு என்று தடை உத்திரவு இருக்கக்கூடாது என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி 15 நாட்கள் என்று ஒட்டு மொத்தமாக தடை உத்திரவு போடுவது என்பது நியாயமில்லை. ஒரு வாரம் தடை உத்திரவு போட்டுவிட்டு, அதை மேலும் தொடர்ந்து விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியமிருந்தால் தடை உத்திரவை நீடித்துக் கொள்ளலாமே தவிர, 15 நாட்களுக்கு என்று ஒரேயடியாக நீடிப்பது பல தொல்லைகளுக்கு அடிப்படையாக இருக்கும். ஆகவே இந்த மசோதா வாண்டா மேலும் மேலும் பொது மக்களை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வகை

28th September 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

யிலே இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி நல்ல முறையிலே சிந்திப்பதற்கு, இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த போலீஸ் சட்ட திருத்த மசோதாவிலே வரவேற்கத்தக்க சில அம்சங்கள்தான் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் மிகையாகாது என்று நான் நினைக்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஏதோ அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திருத்தத்தை ஒழுங்காகப் படித்துப் பார்த்தால், போலீஸ்காரர்களுடைய அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாக இந்த மசோதா இருக்கிறதே தவிர, போலீஸ் அதிகாரத்தை விரிவாக்கக் கூடியதாக இந்த மசோதா இல்லையென்பதை படித்தவர்கள் எல்லோரும் நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஹைகோர்டிலும், நீதி ஸ்தலங்களிலேயும், தடை உத்திரவை போலீஸ் போட்டுவிட்டால் 41-வது செக்ஷன்படி எத்தனை நாள் அமுலில் இருக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. அது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது. இந்த தடை உத்திரவைப் பொறுத்த அளவிலே, முன்னால் பழக்கத்திலே எத்தனை நாட்கள் வைத்திருந்தார்கள், எத்தனை மாதங்கள் வைத்திருந்தார்கள், அதைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் சொல்வார்களானால், அது ஜனநாயகத்திற்கு புறம்பானது. போலீசுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும், ஜனநாயக அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு அதிகாரம் தரவேண்டுமென்று நீதி ஸ்தலம் சொல்வதால், அந்த அடிப்படையிலே போலீசுக்கு அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளக்கூடியவர்களாகத்தான் ஆவோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தடை உத்திரவை எந்தெந்த வகையிலே போடலாம், எப்படி, எப்போது போடக் கூடாது, அப்படிப் போடுவதால் என்னென்ன தவறுகள் ஏற்படும் என்பதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். இப்போதுள்ளபடி, தடை உத்திரவு 15 நாட்களுக்குத்தான் செல்லும். அதற்கு மேல் தடை உத்திரவு போட கமிஷனர் அவர்கள் விருப்பப்படி முடியாது. அவர் அரசாங்கத்தின் அனுமதி கேட்டுத்தான் போடவேண்டும். அதற்காகவே இந்தச் சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகாரத்தை அனாவசியமாக பிரயோகித்து விடக் கூடாது என்ற ஒரு நல்லெண்ணத்தோடு இந்த அரசாங்கம் இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்தாலும், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கூடாது என்று சொல்வது வரவேற்கத் தக்கதல்ல.

அடுத்ததாக நானும் சில வார்த்தைகள் இந்தக் கூட்டம் போடுவதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு கூட்டம் போடுவதாக இருந்தால் அந்த டிவிஷனில் ஒரு கட்சிக்கு மட்டும்தான் கூட்டம் நடத்த அனுமதி கொடுக்கப்படும், ஒரே டிவிஷனில் 4 கூட்டங்களோ, அல்லது பல கட்சிகளுக்கு கூட்டம் போடுவதற்கோ அனுமதி கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை ஒரு நோக்கத்தில் பார்த்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. காரணம், சில பண்பு குறைந்த அரசியல் கட்சிகள் அமைதியைக் குலைக்க வேண்டுமென்ற கருத்துள்ளதாக இருப்பதால், இப்படிப் பல கட்சிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்து விட்டால், அதனால் பேரவீஸ்காரர்களுக்கு தலைவலி அதிகரித்து, எல்லாக் கூட்டத்திற்கும் பந்தோபஸ்து கொடுப்பது ஒரு பிரச்சனையாகிவிடும். ஆகவே அமைதியைக் காக்க வேண்டியது தங்கள் பொறுப்பாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, இப்படி சொல்லப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்திலே, கனம் மாம்பலம் அங்கத்தினர் ஒரு கட்சிக் கூட்டம் போடுகிறார். அடுத்து இருப்பவரும் ஒரு கூட்டம் போட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஆனால் முன்னால் சொன்ன நபர், தான் கூட்டம் போடுவதாக லைசென்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, கூட்டமே நடத்தாமல் இருந்தாலும், பிற கட்சிகளுக்கு அந்த வட்டாரத்தில் கூட்டம் போடுவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. காரணம், போலீஸ் அதிகாரிகள் ஏற்கனவே அந்த வட்டாரத்தில்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [28th September 1961]

ஒரு கூட்டம் போடுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தாகி விட்டது என்று கூறி விடுகிறார்கள். இதைச் சுலபமாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சொல்லி விடுகிறார். அப்படிச் சொல்வதால் அவர் மீது தவறு கிடையாது. ஆனால் போலீஸ் அதிகாரி என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், எந்தெந்தக் கட்சிகள் லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு போகிறதோ, அந்தக் கட்சிகளின் சரித்திரத்தை, அதன் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏமாற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ள கட்சியாக இருந்தால், அதற்காகவே லைசென்ஸ் வாங்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தால், மூன்று முறை லைசென்ஸ் வாங்கி விட்டு, கூட்டம் போடவில்லை என்று சொன்னால் அந்த அரசியல் கட்சிக்கு அதற்குப் பிறகு கூட்டம் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், மற்றக் கட்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துவிட்டு, சலுகை அளித்துவிட்டு, பிறகு வேண்டுமானால் அந்தக் கட்சிக்கு கூட்டம் போடுவதற்கு அனுமதி அளிக்கலாம். அப்படி ஒரு உத்திரவை போலீஸ் அதிகாரிகள் பிறப்பிப்பார்களே யானால், அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். அப்படி உத்திரவு போட்டுவிட்டால், எத்தனை முறை இந்தக் கட்சி லைசென்ஸ் வாங்கிறது, எத்தனை முறை கூட்டம் போடது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எந்தக் கட்சிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்வார்களானால், அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதேபோன்று, சில அதிகாரிகள் மத சம்பந்தமாக நடத்துகின்ற சில விழாக்களுக்குக் கூட லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சென்னையிலே மாரியம்மன் திருவிழா ஆடி மாதத்திலே மூலே முடுக்குகளிலே எல்லாம் நடத்தப்படுகிறது. ஆண்டவன் இல்லை யென்ற பிரசாரம் இருந்தாலும் கூட, முன்னேக்காட்டிலும் இன்றைக்கு ஒரு பக்கத்திலே பக்தி வலுத்துக் கொண்டோன் வருகிறது. அந்த முறையிலே இன்றைக்கு நகரத்தின் மூலே முடுக்குகளிலே எல்லாம் திரு விழாக்கள், பஜனைகள், கச்சேரிகள், காலக்ஷேபங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே இந்தமாதிரி மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்கு தொல்லை கொடுக்காமல் இருந்தால் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். காரணம் கிருஷ்ண ஜெயந்தியை சிலர் கொண்டாடுகிறார்கள், ஸ்ரீ ராம நவமியை சிலர் விசேஷமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள், இன்னும் சிலர் பிள்ளையார் சதுர்த்தியை வெகு தீவிரமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்த முறையிலே எல்லாம் அவர்கள் ஆண்டவனை வழிபடும்போது அதை யொட்டி கச்சேரிகளோ, காலக்ஷேபங்களோ அல்லது இன்னிசையோ நடைபெற வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தமாதிரியான மத சம்பந்தமான, மத சார்பான காரியங்களுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் லைசென்ஸ் கொடுத்து உதவுவது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவைப்படலாமே என்று சொல்லலாம். போலீஸ் பாதுகாப்பு எதற்கு வேண்டுமென்பது பொதுமக்களுக்கு நன்கு தெரியும். அரசியல் கட்சிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவைப்படும். அது கூட எந்தக் கட்சிக்கு போலீஸ் தேவை, எந்தக் கட்சிக்குத் தேவையில்லை என்பது பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். இப்படி போலீஸ் இருக்கும்போதே, இந்தியன் பீனல் கோடுக்கு விரோதமாக எத்தனை குற்றங்களை சில அரசியல் கட்சிகள் செய்கின்றன என்பது பொதுமக்களுக்கு நன்கு தெரியும். நாம் சொல்ல வேண்டாம். ஆளும் கட்சிக்குப் போலீஸ் தேவையா, அல்லது எதிர்க் கட்சிக்குப் போலீஸ் தேவையா என்பதை பொதுமக்கள் இன்றைக்கு நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தவிர, போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவையா, அல்லது தேவையில்லையா என்பதை யெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் சூழ்நிலைக் கேற்ப, அந்தந்தக் கட்சியின் வலிமைக்கு ஏற்ப, பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஏற்ப நிர்ணயித்து முடிவு செய்து கொள்வார்கள். வெள்ளை உள்ளம் படைத்த ஒருவன் கூட்டத்திற்கு வந்து தன் உயிரைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாமே, அதற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு அவசியமில்லையா என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அப்பன்

28th September 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

புதருக்குள் இல்லை என்பதைப் பற்றி நீங்கள் சொல்லவேண்டிய தில்லை. அதைப் பற்றி பொது மக்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். போலீஸ் பாதுகாப்பு எங்கெங்கே கணிசமாக வேண்டும், எங்கெங்கே குறைவாக வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பொதுமக்கள் கவலைப்படத் தேவையில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கும், சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப நடந்து கொள்வார்கள், இதை நாம் வரவேற்க வேண்டும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலே மத சார்பு படைத்த கூட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ எஸ். பக்கிரிசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய கூட்டங்களுக்கும், அதாவது அமைதியான முறையிலே அவர்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளை வெளியிடுவதற்காக கூட்டங்கள் நடத்தினால், அதற்கும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது யோசிக்க வேண்டிய விஷயமென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தக் கூட்டங்கள் அமைதியான முறையிலே நடப்பதற்கு, அந்தத் தொழிலாளர்களின் தலைவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்தக் கூட்டங்களுக்கும், அவர்கள் அமைதியான முறையிலே நடப்பதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்களானால், விதிவிலக்கு கொடுப்பது அவசியமென்றுதான் நானும் நினைக்கிறேன். காரணம், தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு முதலாளிகளிடம் உள்ள குறைபாடுகளை இப்படிக் கூட்டங்கள் போடுவதன் மூலமாகவோ, அல்லது ஊர்வலங்கள் போடுவதன் மூலமாகவோதான் தெரிவித்துக் கொள்ள முடியும். அந்த ஒரு வழியைத்தான் அவர்களால் எளிதில் கடைப்பிடிப்பதற்கு முடிவாகிறது. வேறு வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கத் தரப்பிலே ஆலோசனை செய்து, இதற்கும் விதிவிலக்கு கொடுப்பார்களானால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆகவே இதற்கு வேண்டுமானால் சிறிது விளக்கமாக விளக்கம் கொடுக்கலாம்.

அடுத்து, இந்தக் கொடும்பாலிப் பழக்கமே இப்போது மறைந்து போய் விட்டதென்றே சொல்லலாம். பழைய காலத்திலே இந்த காமன் வினையாட்டு, எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி என்றெல்லாம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட மத சார்புடைய பழக்கத்திற்கு ஒரு சில பழைய நினைவுகளை எடுத்துக் கொண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் சில கட்சிகள் அவர்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்காக, இந்த மாதிரி கொடும்பாலி கட்டுவதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, உலகம் போற்றுகின்ற தலைவரை, நாடு போற்றுகின்ற தலைவரை, மதிப்பு என்பதே சிறுதும் கூட இல்லாமல் நடத்தி வருகின்றன. இதை அரசாங்கம் ஒருக்காலும் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. அதை மட்டும் தடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும். ஆகையினாலே மதிப்புக் கேட்ட ஒரு கட்சி மதிப்பு உள்ள தலைவரை வேறு வேலை இல்லாமல் கொடும்பாலி கட்டி இழுப்பது, இதற்கு ஒரு பாதுகாப்பு, போலீஸ் பந்தோபஸ்து என்றால் வெட்கக்கேடாக இருக்கிறது. தஞ்சையிலே நம்முடைய பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்களை கொடும்பாலி கட்டி இழுப்பது, ஜனநாயக சர்க்காரில் அதற்கு பாதுகாப்பு, அந்தப் பொருளைவிடக் கூடிய அளவு அவை நிலை நாட்டிலே நிலவக் கூடாது. ஆகவே, இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். பண்டிக்கு குறைவான பழக்கவழக்கங்கள் நிலவுவது சரியல்ல. மதிப்புள்ள ஒருவரை மற்றவர்கள் இழிவுபடுத்த வதை பார்த்துக் கொண்டு இருப்பது ஜனநாயக சர்க்காருக்கு அழகு அல்ல. இந்தச் சட்டத்தை இன்றாவது கொண்டுவந்தார்களே என்று அதை வரவேற்று, இதை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டிய தில்லை, இன்றே சட்டசபையில் இதை பாஸ் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் தக்க வகையில் தங்களுடைய அதிகாரங்களை பிரயோகப்படுத்துவதற்கும், ஜனநாயக சர்க்காரில் பாதுகாப்பு எல்லோருக்கும் இருப்பதற்கும் இந்தச் சட்டம் தேவை என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

11-30
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நண்பர் பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன்.

[Sri M. Kalayanasundaram]

[28th September 1961]

நண்பர் பக்கிரிசுவாமிபிள்ளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இந்த மசோதாவை மட்டுமே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை மட்டுமே செலக்கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டு, பரிசீலனை செய்து பிறகு முடிவு எடுக்கலாம் என்று கூறுகிறது. அதை ஏன் ஆட்சேபிக்க வேண்டும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்தச் சட்டம் 1888-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அன்று தொட்டு இன்று வரை அமுலில் இருந்து வரக்கூடிய சட்டம், சில திருத்தங்கள் இடையிடையே செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இது மற்ற ஜில்லாக்களிலும் கூட அரசாங்கத்தினுடைய உத்திரவுப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது. சென்னை நகரத்திற்கு என்று விசேஷமாக இயற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டம்தான் இப்பொழுது நம் ராஜ்யம் பூராவக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. இப்படி ஒரு சட்டத்திற்கு அவசியம் இருந்தால், இந்தச் சட்டத்தை பூராவாக பரிசீலனை செய்து எந்தெந்த ஷரத்துக்கள் நீக்கப்பட வேண்டும், என்னென்ன அம்சங்களில் இன்னும் போலீஸுக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் ஒரு நல்ல சட்டம் இயற்றலாம்.

போலீஸ் அவசியமே இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது. போலீஸ் அவசியம் இருக்கத்தான் வேண்டியிருக்கும். அவர்களுக்குச் சில கடமைகள் இருக்கும், அந்தக் கடமைகளை சரியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது செய்யப்பட்ட புகார்கள் எல்லாம் பார்க்கிறபொழுது, போலீஸைப் பார்த்து கண்டிப்பதா அல்லது பரிதாப்படுவதா என்று என்னால் முடிவுக்கு வர முடியவில்லை. போலீஸின் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மேலிருந்து வரக்கூடிய உத்தரவுகளை நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி, ஜனங்கள் இவர்களுடைய எண்ணம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை அவர்களால் உணர்தல் கொள்ள முடியவில்லை. சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். பல கட்சிகள் இருக்கக்கூடிய நிலையில் அவைகளுக்கிடையே போட்டி, ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்கும் போட்டி, இதற்கிடையே சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு தங்கள் வேலையைச் செய்ய வேண்டும், கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியோடு அவர்கள் வேலை செய்து வருவது ரொம்பவும் பரிதாபகரமானதுதான். அவர்கள் சொந்தமாக அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவு ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு வகையில் கொஞ்சம் தளர்த்தப்படுவதாகச் சொல்லலாம். கமிஷனர் அதிகாரத்தை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்துகிற அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். பதினைந்து நாட்களுக்கு மேல் கூட்டங்களை, ஊர்வலங்களைத் தடை செய்ய முடியாது. அதற்கு மேல் அவரால் தடை செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு நாள் விட்டு இன்னொரு 15 நாட்களுக்கு தடை செய்து புது உத்தரவு போடலாம். அதற்கு அதிகாரம் இதிலேயே இருக்கிறது. அந்த உத்தரவை அப்படியே தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்றாலும், அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியைப் பெற்று 15 நாட்களுக்கு மேலாக தடை உத்தரவை நீடிக்கலாம். அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளலாம். இதை ஒரு பெரிய திருத்தம், தாராளம் என்று ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஒரு நாள் இடையிலே விட்டு மறுபடியும் 15 நாட்களுக்கு தடை உத்தரவு போடலாம். வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்று தொடர்ந்து தடை உத்தரவு போடலாம்.

மாதக் கணக்கில், ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள் இவைகளை தடை செய்வதற்கு அதிகாரம் அவசியமா? இது ஒரு அரசியல் பிரச்சனை அல்லவா? இந்த பழி பாவத்திற்கெல்லாம் ஏன் போலீஸை ஆளாக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆளும் கட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள் இந்த நாட்டில் தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள், முக்கியமான மந்திரிகள் எல்லோரும். நம்முடைய மக்களின் சுதந்திரத்திற்காக, கூட்டம் கூடுவதற்கான சுதந்திரத்திற்காக போராடி வந்திருக்கக்கூடிய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அப்படியிருக்கும்பொழுது கூட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? “மைக்” வைப்பதை கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசிய

28th September 1961]

[Sri M. Kalyanasundaram]

என்ன ? இது ஒரு அரசியல் பிரச்னை அல்லவா ? யாராவது இம்மாதிரி ஒழுங்கீனமாக காரியங்கள் செய்வார்களானால், அதை சட்டம் போட்டு தடுத்துவிட முடியுமா ? சட்டத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா ? பொது ஜன அபிப்பிராயத்தை எந்த அளவிற்கு உருவாக்குகிறோம், ஆளும் கட்சி எந்த அளவிற்கு பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிகளை ஆதரிக்கும் மூட்டுவதற்கு என்பதையெல்லாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்தக் கட்சி முதலில் குற்றவாளி என்பதை ஆராய்ந்து பலன் இல்லை சென்னை நகரத்தில் கூட்டங்களில் போலீஸார் தலையிடுவதற்கு அவசியம் என்ன ? கட்சிகளின் பொறுப்பு என்ன ? எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டுப் பேசி, சட்டம் இருந்தால் கூட, அதற்கு அவசியமில்லாமல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர்களுக்கு இருக்கவில்லையா ? அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கலாமே ?

இதையெல்லாம் கலந்து பேசிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, கமிஷனர் ஏதோ சில கட்சிகளை கூப்பிட்டுப் பேசினதாகவும், ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு கூட்டம் போடலாம் என்று ஒப்புக் கொண்டதாகவும், ஒரு அறிக்கையிலே பார்த்தேன். அம்மாதிரி அறிக்கை வெளி வந்த மறு நாளே என்னுடைய கட்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சென்னை நகர கிளைக்குப் பொறுப்புள்ளவர்கள் “அதற்கும், எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை” என்று அறிவித்து விட்டார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சி அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அம்மாதிரி செய்வதற்கு அவசியம் இருக்காது. அம்மாதிரி ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு கூட்டம் என்று கட்டுப்படுத்துவதற்கு நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. மேலும் இந்த சமயத்தில் விவாதம் நடந்த பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதை ஒப்புக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அதை யார் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்று ஒப்புக் கொண்டால் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒப்புக் கொண்டு விட்டதாக அர்த்தமா ? காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அதிகக் கூட்டங்கள் போட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏதோ பிறந்த தினம் கொண்டாட்டனால் போதும். அவர்கள் அரசாங்கத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு விளம்பர இலாகாவை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு, அரசாங்க சார்பிலே செய்யக்கூடிய பிரசாரமெல்லாம் காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்கு பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. திறப்பு விழா, அடிக்கல் நாட்டு விழா போன்றவைகளில் கலந்து கொண்டு காங்கிரஸ் பிரசாரம் செய்யலாம். அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால், எதிர்க்கட்சிகளுக்கு, குறிப்பாக தெரிவிப்பவர்களுக்கு, சமுதாயத்தில் அடித்தட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கக் கூடிய கட்சிகளுக்கு அம்மாதிரி வாய்ப்பு கிடையாது. நம்முடைய நாட்டில் மக்களுக்கு படிப்பு குறைவாக இருப்பதனால், மக்களுக்கு விஷயங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால்தான் தெரியும். அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திட்டங்களைப் பற்றி நல்லதையும் சொல்ல வேண்டும், கெடுதலையும் சொல்ல வேண்டும். அதேமாதிரி அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையில் உள்ள கோளாறுகளையும் சொல்ல வேண்டும். நல்லதையும் சொல்ல வேண்டும். அப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு கூட்டம் என்று தடைசெய்தால் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கும். உதாரணமாக நான் நேற்று ஒரு கூட்டத்தில் பேசினேன். ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி அவர்கள் கூட்டம் போட வேண்டும் என்று கேட்ட இடத்திற்கும், நான் பேசிய இடத்திற்கும் அதிக தூரம் இருக்கிறது. இரண்டு மைலுக்கு அதிகமான தூரம் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது அந்தக் கூட்டத்திற்கும் அனுமதி கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் ? நான் பேசின கூட்டத்தில் ஒரு கலகம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் போலீஸ் நிறையாக இருந்தார்கள். நானே இவ்வளவு போலீஸ் எதற்காக என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். போலீஸை ஒரு விதத்தில் வரவேற்கிறேன். அமைச்சர்களுடைய கூட்டத்திற்குப் போவதையே என்னுடைய கூட்டத்திற்கு போலீஸார்கள் வருவார்களேயானால், போலீஸ்காரர்களுக்கும் கொஞ்சம் அரசியல் தெரியும், அரசியல் விஷயங்களில் தெளிவு ஏற்படும். போலீஸ் பாதுகாப்பு எங்களுக்கு வேண்டாம். போலீஸ் பாதுகாப்புடன்தான் நாங்கள் இந்த நாட்டில் கூட்டங்கள் நடத்த முடியும் என்ற நிலைமை

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th September 1961]

எங்கள் கட்சிக்கு ஏற்படுமேயானால், எங்களுடைய கட்சி இருப்பதற்கே லாயக்கில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். போலீஸ் உதவி அவசியமே இல்லை. தனிப்பட்ட முறையில் கூட எங்கள் கட்சிக்கு போலீஸார் உதவியை நாங்கள் நாடமாட்டோம். அப்படி நாடுவது வெட்ககரமான காரியம் என்று நான் கருதுகிறேன். போலீஸ் உதவி எதற்குத் தேவை? பொதுவாக நிர்வாகம் நடந்து வருவதற்காகத்தான். அரசியல் கட்சிக் கூட்டங்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவை என்ற நிலைமை ஏன் ஏற்பட வேண்டும் எல்லாக் கட்சிகளும் அவர்களுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்தால், ஜனங்களுக்காக ஏற்பட்டது அரசியல் கட்சிகள் என்பதை உணர்ந்து கட்சிகள் நடந்து கொண்டால், இதற்கு அவசியமே இருக்காது. அரசியல் கட்சிகள் இதற்கு பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். என்னுடைய கட்சி சார்பில் நான் அதற்கு உறுதி கொடுக்க முடியும். அதே மாதிரி என்னுடைய நண்பர் அன்பழகன் அவர்களும் எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலே பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம், அப்படி எல்லாக் கட்சிகளையும் கூப்பிட்டு கலந்து பேசலாம் என்று சொன்னார்கள். கூட்டத்திற்கு போலீஸ் வரவில்லை என்றால், ஏதாவது அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது என்று அமைச்சர் பயப்படலாம். அப்படி ஏதாவது எந்தக் கூட்டத்திலாவது கலவரம் நடந்தால் “நீங்கள் ஏன் போலீஸ் பந்தோபஸ்து அனுப்பவில்லை? போலீஸ் என்ன செய்து தாங்கிக் கொண்டிருந்தது?” என்று நாங்களே குற்றம் சாட்டலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். அப்படி அரசியல் கட்சி ஒன்றுக் கொன்று பலாத்காரத்தினால் தங்களுடைய தகராறுகளை தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எந்தக் கட்சியாவது நீனைக்குமானால் அந்தக் கட்சிக்கு நம்முடைய நாட்டில் இடம் இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பலாத்காரத்தின் மூலம் செய்வது என்பது அவசிய மற்றது. (குறுக்கீடு) அப்படியென்றால், ஜனங்கள் பார்த்து அபிப்பிராயம் கொடுக்கட்டும். கல்லை வீசுகிறது என்பதெல்லாம் ஏதோ ஒரு கூட்டத்தில் நடக்கலாம். அப்படியே நடந்துகொண்டிருந்தால், ஜனங்கள் பார்த்து அதை வெறுப்பார்கள். இப்பொழுது சொல்லப்பட்டது, கொடுப்பாவிட்டி கட்டி இழுக்கிறார்கள் என்று. இதெல்லாம் கூட என்னைவில கேவலமாக நீனைக்கப்பட்டு நின்று போகும். அந்த மாதிரி பண்பற்றவர்கள் அல்ல நம் தமிழ் நாட்டு மக்கள். தமிழ் மக்கள் அறிவுடையவர்கள். பண்பு உள்ளவர்கள். அரசியல் கட்சிகள் தவறாக நடந்தால், அதில் போலீஸார் தலையிட்டு செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்பது இல்லை. ஏதோ கலகம், ரத்தக்கிளரி என்றால் அவைகளைத் தடுக்க வேண்டும். ஆனால், போலீஸார்களே, அரசியல் அபிப்பிராயங்களை விளம்பரப் படுத்தும் கருவிகளாக இருக்கக் கூடாது. அப்படி விடுவதில் ஒரு “ரிஸ்க்” இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால், அந்த “ரிஸ்கை” எடுக்க வேண்டும். எந்தக் கட்சியானாலும், ஒழுங்கானமான முறையில் நடந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். அது காங்கிரஸாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் சரி அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி. அப்படி அமைச்சர் சவால் விட்டால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாரி. இதிலெல்லாம் போலீஸ் பொறுப்பு கொஞ்சம்தான்; அரசியல் கட்சிகள் பொறுப்பு மிகப் பெரிது. அமைச்சரும் ஒரு கட்சித் தலைவர்தான். ஏன் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி வைத்துப் பேசிப் பரிசாரம் தேடக் கூடாது? கல்விப் பிரசினையை, பஞ்சாயத்துக்கள் பிரசினையை, கட்சிகள் சேர்ந்து பேசவில்லையா? அப்படி இந்த போலீஸ் சட்டத்தையும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களின் கருத்துக்களையும் பெற்று செய்தால் கட்டுப்பாட்டை அனுஷ்டிப்போம் என்ற முறையில் திருத்தலாம்: சுதந்திரமும் கொடுப்போம் என்ற முறைகளில் ஒரு முடிவு செய்யலாம்.

மைக் வைப்பது, கூட்டங்கள் நடத்துவது இவைகளிலெல்லாம் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது சட்டப்படி கமிஷனர் தடை உத்ரவை பிறப்பிக்க 5 நாட்களுக்கு முன் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் அந்த இலாகா சிப்பந்திகளுக்கும் அது கடுமையான வேலை. அதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா? எந்த சூழ்நிலையில் அம்மாதிரி பிரேரேபிக்க வேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். நான் அதை ஓரளவுக்குச் சரிசெய்ய திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மாதிரி நடவடிக்கை கமிஷனர் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம் நாட்டில் பெரும்

28th September 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

அளவுக்கு அமைதி நிலவுகிறது. ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் செருப்பை எடுத்து வீசிவிட்டார்கள், கல்லை எடுத்து விட்டார்கள் என்றால், அது எப்பொழுதாவது நடக்கக் கூடிய காரியம். சென்னையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் வெறி பிடித்துத் திறிகிறார்கள். ஒருவர் கழுத்தை ஒருவர் அறுக்க முயற்சிக் கிறார்கள் என்று சொல்வதுபோல் பிரசார முயற்சிகள் எடுக்கப் படுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் 3,000 சொச்சம் போலீசார்களா இங்கே அமைதியை நாட்டுகிறார்கள்? அல்லது இந்த மாகாணத்தில் உள்ள 30,000 போலீசார்கள் துப்பாக்கியை வைத்தா சமாதானத்தை நீடிக்கிறார்கள். நம் மக்கள், தொழில் சங்கங்கள், மற்ற அரசியல் கட்சிகள் பெரும்பாலும் அமைதியாகவே நடந்துகொள்ளுகிறார்கள. இங்கே, அங்கே தவறுகள் நடந்தாலும், அது பெரும்பாலான நடவடிக்கை என்று கொள்ள முடியாது. ஆகவே, நம் மாநிலத்தில் கூட்டங்களோ கிளர்ச்சிகளோ அமைதியான முறையில்தான் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் மனதில் வைத்துக்கொண்டால், இம்மாதிரியான திருத்தத்திற்கு அவசியமே இருக்காது.

இப்பொழுது 10 நாட்களாக சமாதானமாகக் கிளர்ச்சிகள் நடந்து 14,000 ஊழியர்களுக்கு மேல், இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று, சிறை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் உண்டா? ஆகவே, போலீசும் பலாத்காரத்தை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சில இடங்களில் போலீசும் தவறாக நடந்திருக்கலாம். அதனால் ஜனங்கள் ஆத்திரமடைந்து சில காரியங்கள் நடந்திருக்கலாம். யாரும் அகம்பாவத்தோடு கிளர்ச்சிகள் நடத்துவதில்லை. இன்றைக்கு இங்கே ஆர்பாட்டம் நடந்து அதில் கிட்டத் தட்ட 25,000 பேர்களுக்கு மேல் நம் சட்ட சபை முன் ஆர்பாட்டம் செய்தார்கள். (கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் 50,000 என்று சொன்னார்கள்) 25,000 என்று நான் சொல்லுகிறேன். எந்தக் கட்சியும் தன் காரியத்தை சற்று அதிகமாகவேதான் சொல்லுவார்கள். அது ஏதாக இருந்தாலும், அமைச்சர் ஏன் அவ்வளவு சிரத்தையாகச் சொல்ல வேண்டும். அதை 50,000 என்பது அதிகமாக இருக்கலாம்; 25,000 என்று நான் சொல்லுகிறேன். அது அதற்குக் கொடுக்கவேண்டிய பெறுமையைக் கொடுக்க வேண்டும். எவ்வளவோ வாலிபர்கள் உணர்ச்சியோடு வந்திருந்தார்கள். அமைதியான முறையில் கோஷம் செய்து, அமைதியான முறையில் நடத்த முடியும் என்று காட்டினார்கள். எதற்காகச் சொல்ல வந்தேன் என்றால், அமைதியான முறையில் ஆர்பாட்டம் நடத்த முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே. அதேபோல், கோயம்புத்தூர், திருச்சி, தஞ்சாவூர் முதலிய இடங்களில் மக்கள் திரண்டு போகிறார்கள். இன்றைக்கு 6,000 செங்கொடி வீரர்கள் கரவலில் இருக்கிறார்கள். அமைதியாக, கட்டுப்பாடான முறையில் இருக்கிறார்கள்; அங்குள்ள வார்டர்கள் மிக்க குறைவு; அவர்களுக்கு வேளாவேளைக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் கூடக் கொடுக்க முடியவில்லை; 5 அல்லது 6 நாட்களுக்கு ஒரு முறைகூட அவர்கள் குளிக்கமுடியவில்லை. ஆனால், அமைதியாக இருக்க வேண்டும், கௌரவமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நடக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி ஆர்பாட்டம் செய்தாலே, அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு ஆபத்து என்று எலெக்ஷனுக்கு முன்பாக இம்மாதிரி திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அது சரியல்ல.

தனிப்பட்டவர்கள் சொந்தமான இடங்களில் கூட்டங்கள் போடுவதானால், அங்கே போலீசார் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அங்கே மைக் வைக்க அனுமதி கோர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதுதான் முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது அதைத் திருத்தி அமைக்க வருகிறார்கள். பல தொழில் சங்கங்கள் சொந்தமாகக் கட்டடங்கள் வைத்திருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் கூட்டம் நடந்தால் மைக் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது இந்த சட்டப்படி அம்மாதிரிக் கூட்டங்களுக்கு லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டியிருக்கும். கட்டடத்திற்குள்ளே கூட்டம் நடக்கும் போது கூட, ஷார்ப் ஹாண்ட் நோட்ஸ் எடுக்க போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை அனுப்பவும், போலீசாரை உள்ளே அனுப்பவும் இயலாது என்பதற்காக எடுக்கிறார்கள். இந்தமாதிரிச் செய்து பார்க்கட்டும்; யார்

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th September 1961]

உள்ளே விடப் போகிறார்கள்; எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கட்டும். இதுதான் சட்டத்தில் தாராளமாக செய்வது? போலீஸார் ஷார்ட் ஹாண்ட் நோட்ஸ் எடுக்க காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் அனுமதிப்பார்களா? அந்த நோட்ஸுகளைப் பெற்று, இவர்கள் நம் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யார் யார், விவரங்கள் என்னென்ன என்று புரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால், ஆளும் கட்சியைப் பற்றி அறிய எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு என்ன சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. சந்தர்ப்பம் கொடுப்பார்களா? ஆகவே இதன் நோக்கம் என்ன? அரசியல் கட்சிகளுக்கு தடை வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் எதிர்க் கட்சிகள் இருக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்துடனும் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் செய்கிறார்கள். இதை ஆர அமர பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தான் இதை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைதான் ஆதரிக்கிறேன். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தை நன்றாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மாறுதல் வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்று பார்க்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதை செலெக்ட் கமிட்டியில் தான் பார்க்க முடியும். இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை. ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய சட்டம் போதுமானது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்டதும் ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவர்களைக் கொண்டதும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களைக்கொண்டதும், இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகளைக் கொண்டதுமான ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும். அப்படி விவாதித்து இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் அவசியம்தான் என்று பார்க்கவேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு கோட் அப் காண்டக்ட் வேண்டும். தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் கூட்டி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த முடிவை எல்லா கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும். அப்படி எல்லா கட்சிகளும் நடக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதற்கு என்று இம்பிளிமெண்டேஷன், இவாலியூவேஷன் இதெல்லாம் இருக்க வேண்டும். அதை இம்பிளிமெண்ட் பண்ணும்போது ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதற்கு பரிகாரம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய சட்டம் போதுமானது. இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தைத் தவிர அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்ற என்னுடைய யோசனைகளை தெரிவித்துக் கொண்டு அவற்றை அமைச்சர் அவர்கள் சிரத்தையுடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவின் நோக்கத்தைப்பற்றி நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பொதுவாக பலபிரச்சினைகளைப் பற்றியும், இந்த சிட்டி போலீஸ் ஆக்ஸ்ட் பற்றியும் இங்கே விவாதம் நடைபெற்ற இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று சொன்ன கனம் அங்கத்தினர் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கூறுகிறார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கூடங்களை தடை செய்வது பற்றியும் ஊர்வலங்கள் எப்படி போக வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் பலர் கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி கூறியபடி கமிஷனருக்கு பதினைந்து நாட்களுக்கு மேலும் தடை விதிக்கலாம், முதலில் பதினைந்து நாட்களுக்குப் போட்டு விட்டு அவற்றை மேலும் பதினைந்து நாட்களுக்கு நீடிக்கலாம். அது இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கமிஷனர் முதலில் பதினைந்து நாட்களுக்குப் போடலாம் என்றும் அதற்கு மேல் போட வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவராகவே போடக் கூடாது, அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்றுத் தான் போடவேண்டும் என்பது இப்பொழுதுள்ள முக்கியமான திருத்தம். இந்த திருத்தம் ஸ்டேட் போலீஸ் ஆக்டின் பிரிவைப்பற்றியது. இது வேண்டாம் என்று சொன்னால் இப்பொழுதுள்ள படியோதான் இருக்கும். போலீஸ் கமிஷனர் எவ்வளவு நாட்களுக்கு

28th September 1961]

Sri M. Bhaktavatsalam]

வேண்டுமானாலும் தடை உத்தரவு போடலாம் என்று ஆகிவிடும். அப்படி இல்லாமல் பதினைந்து நாட்களுக்கு என்று இருப்பதை ஒரு வாரத்திற்கு என்று சொன்னாலும் அப்பொழுது இந்த திருத்தத்திற்கு அவசியம் இருக்கும். பதினைந்து நாட்களுக்கு மேல் அதிகமாக போட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன ஆட்சேபம் இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. திருத்தம் கொண்டுவரவில்லையென்றால் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய சட்டப்படியேதான் இருக்கும். பழைய சட்டமே அமுலில் இருக்கும்படியாக இருக்கும்.

செக்ஷன் 41, சிட்டி போலீஸ் ஆக்டைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது ஏற்கெனவே அமுலில் இருக்கிறது. கூட்டங்களையும் ஊர்வலங்களையும் எப்படி தடை செய்யவது என்பதுபற்றி. அதாவது அனுமதியின் பேரில்தான் கூட்டங்களையும் ஊர்வலங்களையும் நடத்தலாம் என்று இருக்கிறது. ஊர்வலங்கள் எந்தெந்த தெருக்களில் வழியாகத்தான் போக வேண்டும் என்றும் எந்தெந்த இடங்களில் தான் கூட்டங்களைப் போட வேண்டும் என்றும் இரண்டு பேர்கள் ஒரே இடத்தில் கூட்டம் போடக் கூடாது என்றும் சட்டம் இருக்கிறது. ஊர்வலங்கள் எந்தெந்த சந்துக்கள் வழியாகத்தான் போகலாம், எங்கு போகக் கூடாது என்ற முறையில் இப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறது. எந்த டயத்தில், எந்த தெருக்களின் வழியாக எப்படிப் போக வேண்டும் என்பதைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறது. அதை ரெகுலேட் செய்வதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தடை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அல்ல. யார் வேண்டுமானாலும் போகலாம், ஒருவருடன் ஒருவர் உராய்ந்து கொண்டு போகலாம் என்று இல்லாமல் அதை ரெகுலேட் பண்ணுவதற்குத்தான் இந்த திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தத்தின் படி கமிஷனர் இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் தடை விதிக்கக் கூடாது. அப்படி விதிக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்றுத் தான் விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மற்றொன்றையும் கனம் கலியாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டார். பப்ளிக் ப்ளேஸ், ப்ரைவேட் ப்ளேஸ் என்று இருக்கிறது. ப்ரைவேட் ப்ளேஸில் கூட்டங்களைக் கூட்டினால் அதற்கு தடை விதிப்பானேன், அங்கே மைக் வைத்துக்கொள்வதற்கு தடை விதிப்பானேன், அதற்கு லைசென்சு வாங்குவானேன் என்றெல்லாம் கேட்டார். பொதுக் கூட்டங்களை நடத்துவதற்குத்தான் இந்த விதி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கமிட்டிகள் கூடுவதற்கு இந்தத்தடை கிடையாது. பொதுக் கூட்டங்கள் கூட்டுவதற்குத்தான் இந்தத் தடை. சில இடங்களில் இடம் கிடைக்கவில்லை. சென்னை நகரத்தில் இடம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் இடம் இருக்கலாம். தனிப்பட்டவர்களுடைய இடம் பொது இடம் அல்ல. தனிப்பட்டவர்களுடைய இடத்தில் கூட்டம் போடுவதாக இருந்தால் அதை தடை செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய இடமாக இருந்தாலும் அதைத் தடுக்கலாம். சில இடங்களில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு மைதானங்கள் இருக்கும். பொது அரங்காக இருக்கும். க்ளோஸ்ட் போர்களில் இருக்கும் அங்கேயெல்லாம் பல கூட்டங்களை நடத்தலாம். அவற்றிற்கு கவனிப்பு வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற முறையில் அதற்கும் கவனிப்பு வேண்டும் என்ற முறையில் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கோகலே ஹால், மெமோரியல் ஹால் இம்மாதிரியான இடங்களில் பொதுக் கூட்டங்களை நடத்தினால் அதை ஆட்சேபிக்கலாமா? சில தனிப்பட்டவர்களுக்கு தனியாகவே இடம் இருக்கின்றன. ரயில்வே தொழிற் சங்கத்திற்கும், பி அண்ட் சி மில் தொழிற் சங்கத்திற்கு தனியாகவே இடமும் கட்டிடங்களும் இருக்கின்றனவே, அவைகளில் பொதுக் கூட்டம் நடத்தினால் அதற்கு இது பொருந்துமா? அங்கே பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதை ஆட்சேபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லையே?

[28th September 1961]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

இடத்தைப் பொறுத்தது அல்ல. கூட்டங்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது. பொதுக் கூட்டமாக இருந்தால் அவசியம் லைசென்சு வாங்க வேண்டும். கமிட்டி கூட்டமாக இருந்தால் அவசியம் இல்லை. ப்ரைவேட் அசெம்பிளியைப்பற்றி அல்ல. இதில் முக்கியமான பிரச்சனை பொதுக் கூட்டமாக இருந்தால் அது எந்த நிலமாக இருந்தாலும் அதற்கு விதி இருக்க வேண்டும் என்று ஒரே நோக்கத்துடன் தான் இது இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த மட்டில் இதை வைத்துக்கொண்டு மற்றப்படி பேசுவதற்கு தடை வதிப் பதப்பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். ஜனநாயக முறையைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் இதைப்பற்றி அபிப்பிராயங்களும் தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மைக்குக்கு லைசென்சு கொடுப்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். போலீஸாருக்கு அங்கே வேறு வேலை இல்லாமல் போகலாம். இது சம்பந்தமாக மற்றொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டம் போடுகிறவர்களுக்கு போலீஸ்காரர்கள் தேவையாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் போலீஸ்காரர்கள் போகிறார்கள். மைக் வைத்துக்கொள்வதில் சில நிபந்தனைகள் இருந்தாலும் எந்தெந்த இடத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் எவ்வளவு நேரம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றிய நிபந்தனைகளைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் நான் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். ஜனநாயக முறையைப்பற்றி நான் அவரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. (ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் : வேறு யாராவது ஆசிரியர்களைக் கொண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம்.) இப்படிப்பட்ட சிறிய கருத்துக்களைப் பற்றி ஸ்ரீ கோதண்டராமன் தெரிவித்தார். அவர்களிடமிருந்து நான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆசிரியர்களைத் தேடிக்கொண்டுபோக வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நான் இனிமேல் கற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை. ஜனநாயக முறையைப் பற்றியும் அமைதியைப்பற்றியும் நான் இனிமேல் கற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை. ஆசிரியர்களைத் தேடிக்கொண்டு போவதாக இருந்தால் நல்ல ஆசிரியர்களைத்தான் தேடிக்கொண்டு போக வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் இவ்வளவு பேர்களும் என்ன செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார், அதிலும் கனம் அன்பழகன் குறிப்பிட்டார். கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார். போலீஸ்காரர்களுக்கு இங்கே வேலை இல்லாமல் போகவில்லை. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டியதாக இல்லாவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குத்தான் போலீஸ்காரர்கள் போகிறார்கள். மைக்குக்கு சில நிபந்தனைகள் இருந்தாலும் அதவும் மற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அளவில் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கூட்டத்திற்கு லவுட் ஸ்பீக்கர் வேண்டுமென்றாலும் அது மற்றவர்களுக்கு தொல்லை யாக கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கூட்டத்தை நடத்தலாம் அமைதியான முறையில் நடத்தலாம். ஆனால் திடீரென்று ஏதாவது பங்கம் வரையலாம். அதற்கு போலீஸ் அவசியமாக இருக்கும். சாதாரணமாக ஜனங்கள் போலீஸ்காரர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். இப்பொழுது சாதாரணமாக பொது மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். போலீஸார் வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. போலீஸ் வேண்டும் என்று கேட்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். பங்கம் வராதா என்பது கூட்டத்தை நடத்திகிறவர்களுடைய கையில் இல்லை. சாதாரணமாக கூட்டங்களில் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். சீட்டு எழுதி அனுப்புகிறார்கள். கூட்டத்தில் கேள்வி கேட்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். கேள்விகள் கேட்பது அதற்கு பதில் சொல்வது என்பது சரியல்ல, என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டம் நடக்கும்போதே சீட்டு எழுதிக் கேள்விகேட்கிறார்கள். சீட்டுக்குப் பதில் சொல்லும் வழக்கமே கூடாது. அப்படித்தான் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன். சீட்டை “வீரியல்” ஆக எடுத்துக்கொண்டு

12-30
noon.

28th September 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தால் மேலும் மேலும் வந்துகொண்டே இருக்கும். நேரடியாக எழுந்து கேள்வி கேட்டாலும், “சும்மா உட்கார்” என்று சொல்லவேண்டியதுதான்.

யாராவது அடிக்கப்படுகிறான். தாக்கப்படுகிறான். கலாட்டா வருகிறது. கலாட்டா வந்தால் என்ன செய்வது? கணம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் இதெல்லாம் தெரிந்துதான், எதிர்பார்த்துத்தான் சொன்னார் என்று நான் நினைக்கிறேன். போலீஸ் வேண்டியிருப்பதால் தான் வைத்துக்கொள்கிறோம் தவிர, வேலை இல்லை என்பதற்காக அவர்களை வைத்துக்கொள்ளவில்லை. “போலீசே வேண்டாம், நாங்களே போலீஸ் பணியைச் செய்கிறோம்” என்றால், அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. கணம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பெரு மையோடு சொன்னார்கள். நான் ஏன் வருத்தப்படுகிறேன்? வருத்தப் படவில்லை. நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர் மன்றத்திலே பேசுகிறது ஒரு மாதிரி. வெளியிலே பேசுகிறது ஒரு மாதிரி. மன்றத்திலே போலீசாரைத் தாக்கிப் பேசுவது, வெளியிலே, போலீசார் இருக்கும் இடத்தில், அவர்களைத் தாக்கிப் பேசுவது என்றால் அது எதைக் காட்டுகிறது? போலீசாரிடத்தில் அச்சம் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. (ஆரவாரம்). போலீசினிடத்தில் அச்சம் இருக்கத்தான் வேண்டும். எப்படிப்பட்ட அச்சம்? குழந்தைக்குத் தாயினிடத்தில் இருக்குமே, அந்த அச்சம் போலீசினிடத்தில் மக்களுக்கு இருக்கவேண்டும்; அரசியல் வாதிகளுக்குக் கூட ஓரளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த அச்சம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு நான் பெருமிதம் அடைகிறேன். 50 ஆயிரம் பேர்கள் வந்தார்கள், ஆயிரக் கணக்கான போலீஸ்காரர்கள் வந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. போலீஸ்காரர்கள் வருவதால்தான் அத்தனை பேர் வருகிறார்கள். அமைதிக்குப் பங்கம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு போலீசுக்கு இருக்கிறது. ஏதோ போலீஸ் இரும்புத் தொப்பி போட்டிருந்தார்கள், வேறு தொப்பி போட்டிருந்தார்கள் என்றார்கள். அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டாம். அமைதிக்குப் பங்கம் வராமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கான கடமை போலீசுக்கு இருக்கிறது. இத்தனை போலீசார் ஏன் வந்தார்கள் என்று கேட்டுவிடலாம். ஆனால், அமைதிக்குப் பங்கம் வந்தால் அரசாங்கத்தின் பேரில்தான் நாளைக்குக் குறை சொல்லக் கூடும்.

கூட்டத்தினர் பேச்சாளருக்குக் கொஞ்ச தூரத்தில் இருப்பதுபற்றிக் சொல்லப்பட்டது. கணம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த பேச்சாளர். இங்கிருக்கும் சிறந்த பேச்சாளர்களில் அவர் ஒருவர். அவர் பேச்சாளர்களுக்கு “டிப்ஸ்” கொடுத்தார். போலீசாருக்கும் “டிப்ஸ்” கொடுத்தார். அதெல்லாம் பேச்சாளர்கள் கவனிப்பார்கள். கூட்டம் நடத்துவதுபற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. சாதாரணமாக நடக்கிறது. ஒலி பெருக்கி வைத்துவிட்டால் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பாதகமாக இருக்கிறது. மணிக்கணக்காக, அதுவும் இரவு 11 மணி வரைக்கும் கூட ஒலிபெருக்கி வைப்பதென்றால் சுற்றுப்புறத்தில் இருப்பவர்கள் யாரும் தூங்க முடியாத படி ரொம்ப நாரசமாபக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : மார்கழி மாதத்தில்.

SRI N. K. PALANISAMI : கோயில் கோபுரங்களில்கூட ஒலிபெருக்கி வைக்கிறார்களே.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விடியற்காலை 5 மணிக்குக் கூட்டம் வைப்பதாக இருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால், இரவில்.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஐந்து மணிக்கு வைக்கலாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கல்யாண வீடுகளில் விடியற்காலை நான்கு மணிக் கே ஒலிபெருக்கி வைத்துவிடுகிறார்கள். “ரிகார்டு ம்யூஸிக்” வைத்துவிடுகிறார்கள். அதனால் மற்றவர்களுக்குத் தூக்கம் கெட்டுப் போகிறது.

[28th September 1961]

SRI A. GOVINDASAMY : கோயில்களில் கூட ரிகார்டு வைக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மார்கழி மாதத்தில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்திருப்பது நல்லது. கோயில்களில் கூட ஐந்து மணிக்கு முன்னால் வைப்பதில்லை. அங்கு திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்கள், திருப்பாவைப் பாடல்கள் வைத்திருக்கிறோம். அதையொட்டி, “நாங்களும் ஐந்து மணிக்கு வேறு பாட்டு பாடுகிறோம்” என்று யாராவது சொல்வதாக இருந்தால், அதையும் கூட கேட்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். (சிரிப்பு).

SRI A. GOVINDASAMY : கோயிலிலே கூட சினிமாப் பாட்டு குறிப்பாக “தூங்காதே தம்பி தூங்காதே” ரிகார்டு போடுவது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்குத் தெரியாது. அது இருந்தால் கவனிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். அது வேறு விஷயம்.

பத்து மணிக்கு மேலே ஒலிபெருக்கி வைக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. பொதுத் தேர்தல் வருகிறது. அதையொட்டி இன்னும் சில “ரிலாக்ஸேஷன்கள்” வேண்டும் என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதிகமாகக் கூட்டம் நடக்கவேண்டியிருக்கும், இப்பொழுது கூட்டம் குறைவாக இருக்கிறது. 50 கூட்டங்களாவது சென்னை நகரில் நடத்த இடம் வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும், மற்றவர்களுக்குத் தடை இருக்கக் கூடாது. ஒருவருக்கொருவர் “க்ளாஷ்” வரக் கூடாது என்பதையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. விதிகளை இன்னும் ஏதாவது தளர்த்தி, அதிகக் கூட்டங்கள் வைக்க அனுமதிக்க முடியுமா, தேர்தலையொட்டி வேறு என்ன என்ன ஏற்பாடு செய்வது, பத்து மணிக்கு மேல் அரை மணி நேரமாவது கூட்டலாமா, 11 மணி வரையில் அனுமதிக்க முடியுமா என்றெல்லாம் போலீஸ் கமிஷனர் ஆலோசித்துப் பார்த்தார்கள். 11 மணி வரைக்கும் வைக்கலாம் என்றால் சுற்றுப் புறத்தில் இருப்பவர்கள் யாரும் தூங்க முடியாது. அந்தத் தொல்லை இருக்கிறது. கூட்டத்திற்கு யார் வருவார்களோ அவர்களுக்கு மாத்திரம் கேட்கிற மாதிரி இருந்தால் நல்லது. அது முடியவில்லை. சிலர் சொல்கிறார்கள் வீட்டில் இருப்பவர்கள்—சொல்கிறார்கள்—“எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் கவலை இல்லை, வேலாட்டே போட்டுவிட தயார், ஆனால் சப்தம் நராசமாக இருக்கிறதே, எங்களுக்கு இந்தக் கவலை என்னத்திற்கு?” என்று. ஆகவே, மற்றவர்கள் பெரும் தொல்லையாகக் கருதும் அளவுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. “கூட்டம் வைப்பது பற்றி போலீஸ் கமிஷனர் இங்கேயுள்ள கட்சிகளைக் கலந்து பேசினார். நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை” என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அன்று நடந்தது என்ன? எல்லாக் கட்சியினரையும் கூப்பிட்டார்கள். பேசினார்கள். “டிவிஷனில் ஒரு கூட்டம் வைப்பது” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பாக வந்த பிரதிநிதி, “இது முடியாது, இந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று சொல்லிவிட்டார். ஆனால் தி. மு. க. ஒப்புக்கொண்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் ஒப்புக்கொண்டு விட்டு, இப்பொழுது முடியாது என்று சொல்கிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்—தி. மு. க. ஒப்புக்கொண்டது; இப்பொழுது, ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்” என்று. நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டோம், ஆனால், ஒப்புக்கொண்டபோது, என்ன தவறுதலான கருத்து ஏற்பட்டது என்றால், டிவிஷன் என்றதை கார்ப்பரேஷன் டிவிஷன் என்று கருதி ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். பின்னர் தான் அது போலீஸ் டிவிஷன் என்று தெரிந்தது. எழு எட்டு கார்ப்பரேஷன் டிவிஷன்கள் சேர்ந்துதான் ஒரு போலீஸ் டிவிஷன் என்று தெரிந்து, நெருக்கடி ஏற்பட்டதே தவிர, ஒப்புக்கொண்ட கருத்தை, இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று யாரும் மறுக்கவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

28th September 1961]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர், ஜனநாயக உரிமையைப் பற்றிப் பேசினார். இவர் களை வைத்து என்ன பேசுவது? போலீஸ் கமிஷனருக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. எல்லோரையும் கலக்கிறார். கூடியவரை கலப்பார். மறு படியும் கலப்பார்.

SRI M. KALYANSUNDARAM: அரசாங்க லெவலிலே செய்யலாமே.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எதற்கும் அரசாங்கம் தலையிட முடியாது. போலீஸ் கமிஷனருக்குப் பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவர் செய்வதில் ஏதாவது தவறுதல் இருந்தால், அப்பொழுது வேண்டுமானால் அரசாங்கம் தலையிடலாமே தவிர, சாதாரணமாக நிர்வாகத் துறையிலே போலீஸ் கமிஷனர் செய்வதில் அரசாங்கம் குறுக்கிட்டு, தலையிட்டு, இப்படித்தான் செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது முறை அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. சமீபத்தில் வருகிற தேர்தலையொட்டி, வேறு என்ன என்ன வகையிலே விதிகளைத் தளர்த்தக்கூடும் என்பதைப் போலீஸ் கமிஷனர் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வழிவகை தேடுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் முக்கியமானது அமைதியைப் பாதுகாக்கவேண்டும். பாதுகாப்பு, கூட்டத்திலே உள்ளவர்களுக்கு அல்ல, அமைதிக்குத்தான் பாதுகாப்பு. அமைதிக்குத்தான் பாதுகாப்பு என்றால், இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்து கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். அதேபோல் குற்றம் நடக்கவில்லையே என்றாலும், பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. சென்னை நகரின் சரித்திரம் தெரியும். சில மாதங்களுக்கு முன் சென்னை நகரம் என்ன நிலையில் இருந்தது? கூட்டங்கள் எப்படி நடந்தன? எத்தகைய தகராறு ஏற்பட்டது? எவ்வளவு தூரம் பலாத்காரம் உபயோகிக்கப்பட்டது? இதையெல்லாம் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, போலீஸ் கமிஷனருக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதை உணர்ந்துதான் சில விதிகள் விதிக்கின்றார்களே தவிர, ஜனநாயகத்தில் குறுக்கிட வேண்டும், கூட்டத்திலே குறுக்கிட வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இப்பொழுது அவ்வாறு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

இப்பொழுது கொண்டுவருவது சிறிய திருத்தந்தான். 15 நாட்களுக்கு மேற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால், செலக் கமிட்டி போட்டு என்ன செய்வது? கனம் அங்கத்தினர் திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள், “போலீஸ் ஆக்ட் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் சட்டத்தை மாற்றலாமே,” என்று. அது வேறு விஷயம். அதற்கு அவகாசம் வேண்டும். அது செலக் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டும் தவிர, இது போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

இன்னொரு பிரிவைப்பற்றி, கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லவே இல்லை. ஹோட்டல்கள் நடத்துவதில் சில தவறுகள் நடந்தால் லைசன்ஸை ரத்து செய்வது பற்றி யாரும் குறை சொல்லவில்லை. ஆகவே, அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கொடும்பாவி கட்டி இழுப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். கொடும்பாவி கட்டி இழுப்பது தப்பு என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். சில விலக்கு இருக்கிறது, இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தில். அதை நாம் தொடவில்லை. இதில் கொடும்பாவி பற்றி முக்கியமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடும்பாவி கட்டி இழுக்க உரிமை வேண்டும் என்று யாரும் கூறவில்லை. அது பற்றி மகிழ்ச்சி. ஆகையால், இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: பேச்சாளரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால், கூட்டத்தில் பேச்சாளர்களைக் கல்லால் அடித்தாலும் பரவாயில்லை. மற்றவைகளால் அடிக்கிறார்களே, அதைத் தடுக்க ஏதாவது நடவடிக்கை இருக்கிறதா?

[28th September 1961]

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : சொல் அம்மைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. போலீசும் தலையிடமாட்டார்கள். 'இப்படிப் பேசினார்களே, அப்படிப் பேசினார்களே' என்று மனம் நொந்து சிலர் சொன்னார்கள். அதற்கு நான், 'நீங்கள் பேசும்போது அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களே' என்றேன். கை ஒங்கினால்தான் போலீசார் தலையிடுவார்கள். சொல் அம்மை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. இதற்குப் பழக்கப்பட்டு விட்டோம்.

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961 be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Sir, I move—

"In sub-section (3) (a) of the proposed section 41 of the principal Act, for the words 'five days', substitute the words 'three days'."

"In sub-section (8) of the proposed section 41, after the words 'public meeting convened by the Sheriff' insert the words 'or to any public meetings convened by recognized Trade Unions'."

"In sub-section (9) of the proposed section 41, omit clause (b)."

SRI M. KALYANASUNDARAM : I second the amendments, Sir. I move—

Amendment No. 5.—"In the proposed section 41 of the principal Act—

(1) *renumber* sub-section (1) as sub-section (4); and

(2) *add* the following 'When the order referred to in sub-section (1) is in force', before the words 'The Commissioner' at the beginning of the first sentence."

"(i) *Renumber* sub-section (2) of the proposed section 41 of the principal Act, as sub-section (1);

(ii) *for* the figures ' (3) ' and ' (4) ', *substitute* the figures ' (2) ' and ' (3) ' respectively;

(iii) *delete* the words ' or public safety '; and

(iv) *for* the proviso to sub-section (2), *substitute* the following provisos :—

"Provided that every order under this sub-section shall remain in force for not more than fifteen days from the date on which such order takes effect;

Provided further that the State Government may for due and proper reasons to be recorded, sanction the extension of the order for a further period of fifteen days."

28th September 1961]

“ *Renumber* sub-section (3) of the proposed section 41 as sub-section (2).”

“(i) *Renumber* sub-section (4) of the proposed section 41 as sub-section (3), and

(ii) *delete* the words beginning with “Except . . .” and ending with ‘public safety’.”

Amendment No. 9.—“ *Delete* sub-section (5) of the proposed section 41 of the principal Act and renumber sub-section (6) as sub-section (5), sub-section (7) as sub-section (6), and sub-section (8) as sub-section (7).”

Amendment No. 10.—“(i) *Renumber* sub-section (9) of the proposed section 41 of the principal Act as sub-section (8), and

(ii) *delete* item (b).”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: I second the amendments. Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

“In sub-section 3 (b) of the proposed section 41 of the principal Act, *delete* the words ‘or refused to grant such permission’.”

DEPUTY SPEAKER: For want of a seconder, the amendment falls through.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

“*Delete* sub-section (4) of the proposed section 41 of the principal Act.”

“In sub-section (6) (b) (ii) of the proposed section 41 of the principal Act, for the words ‘one hundred rupees’, *substitute* the words ‘twenty-five rupees’.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: I second the amendment. Sir.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடிய சமயத்தில் சட்டத்தை தாராளப்படுத்துகிறோம். கமிஷனரின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் இதை ஏன் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை என்றார்கள். எவ்வளவோ அரசாங்கத் தந்திரங்களில் ஒன்று சட்டத்தில் கடுமையான ஷரத்தைப் புகுத்தும்போதும் கூட தாராளமாக இருப்பதாக காட்டிக் கொள்வது. ஏற்கனவேயுள்ள சட்டப்படி கமிஷனர் உத்தரவு பிறப்பித்தால் ஒரு வருடத்திற்கு அமுலில் இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் கிடையாது. 3 நாட்களுக்கு வேண்டுமானால் பிரேரேபிக்கலாம். 15 நாள் அல்லது ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பிரேரேபிக்கலாம். 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை நீடித்துக் கொண்டே போகலாம். இது எப்படி தாராளமாகிவிட்டது? முதலில் 15 நாட்கள் உத்தரவு பிறப்பித்து வீட்டு பின் நீடிக்க வேண்டுமானால் அரசாங்க அனுமதி கேட்க வேண்டும். கமிஷனர் கெட்டிக்காரத்தனமாக செய்யவேண்டுமானால் ஒரு நாள் வீட்டு வீட்டு நீடிக்கலாம். அவரிடத்தில் அதிகாரம் இருந்தால் தவறாக உபயோகப்படுத்திவிடுவார், அரசாங்கத்தினிடம் இருந்தால் இதனால் ஒரு பரிகாரம் ஏற்பட்டுவிடுமென்று சொல்வது மற்ற ஷரத்துக்களுக்காக வேண்டி. மற்ற ஷரத்துகளிலும் ஆட்சேபிக்கக் கூடியது

[Sri M. Kalyanasudaram] [28th September 1961]

இருக்கிறது. ஊர்வலம், கூட்டங்கள் இவற்றை கட்டுப்படுத்துவதின் அவசியம் இருக்கிறபோது முதலில் உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டும் கமிஷனர், அது 15 நாட்களுக்கு இருக்கட்டும். உத்தரவு அமுலில் இருக்கும்போது ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள் இவற்றில் குறுக்கிடுகக் கூடிய அதிகாரம் போலீஸுக்கு இருக்கட்டும், மற்ற சமயத்தில் அவர்களாகவே கூட்டங்கள் நடத்திக் கொள்ள வேண்டும். மைக் லேசென்ஸ் வாங்க வேண்டும். எப்பொழுது, எந்த நேரம் என்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மீறி ஊர்வலம் எடுத்து போகவேண்டுமானால் போலீஸ் பந்தோபஸ்திற்கு வரட்டும். இடையூறு ஏற்பட்டால் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தப் பாதையில் போக வேண்டும். இந்தப் பாதையில் போகக் கூடாதென்று எந்த சமயத்திலும் ஹெட்காண்டஸ்பின் புகுந்து குறுக்கிட முடியும், என்று இருக்கிறது. இது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், 41 பிரிவுபடி ஊர்வலம், பொதுக் கூட்டங்கள் இவற்றை நடத்துவதை அனுமதி பெற்றுத்தான் நடத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்த பிறகு அப்பறம் போலீஸுக்கு அதிகாரம் இருக்கட்டும். பொதுவாக எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எந்தக் கூட்டத்திலும், ஊர்வலத்திலும் குறுக்கிடலாம் என்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். முதலில் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். உத்தரவு பிறப்பிக்கும்போது இந்த அதிகாரம் இருக்கும், நீடிக்கவேண்டுமென்றால் அரசாங்க அனுமதி பெற்று நீடிக்கலாம் தக்க காரணங்கள் இருந்தால் காரணங்களைக் காட்டி நீடிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் திருத்தத்தின் நோக்கம். இதை மறுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அடியோடு இந்த அதிகாரம் கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. தடை செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரி தடை உத்தரவு அமுலில் இல்லாமல் இருக்கும்போது குறுக்கிடுவதை ஆட்சேபிக்கிறேன். ஆகவே எனது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நம்புகிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** தலைவர் அவர்களே, நண்பர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் தந்துள்ள திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தை யொட்டித்தான் நான் பேசுகிறபோது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டேன். 15 நாட்கள் தடை விதிக்கலாம் என்பதை விட 7 நாட்கள் தடை விதிக்கலாம் என்று இருக்குமானால் அப்பொழுது இது அதிகமாக பொது மக்களுக்கு இடையூறு இருக்காது. எனவே தரப்பட்டுள்ள கருத்தை எண்ணி 7 நாள் தடை விதிக்கலாம் என்ற திருத்தத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வதோடு அடுத்த 7 நாட்களுக்குத் தேவையானால் கமிஷனரே ஆணையை நீடிக்கவும் அதற்குப் பின்னர் நீடிக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கம் அதற்கான ஆய்வுரைகளை நடத்தி தேவையானால் அதற்கான குறிப்பு தந்து அதற்குப் பின்னர்தான் நீடிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் ஏற்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : என் பெயரில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் அமைச்சர் அவர்களே கூட பதில் அளிக்கக்கூடிய நேரத்தில் கொஞ்சம் கவலை கூட பட்டார்கள். அனுமதி அளிக்க மறுக்கலாம் என்ற பதம் இருக்கிறதே அவைப்பற்றி யாருமே சொல்லவில்லையே என்று. திருத்தத்திலேயே அதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அனுமதி அளிக்கலாம், அனுமதி அளிக்க மறுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஆகவே “மருக்கலாம்” என்பதை அதிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். போடும் கண்டிஷன்களை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், மீறினால் 100 ரூபாய் அபராதம் விதிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த 100 ரூபாய் என்பதற்குப் பதில் 25 ரூபாய் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே இதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The amendment to sub-section 3 (b) moved by the hon. Member Sri Kothandaraman has fallen through for want of a seconder. So, what is the use of his talking on that amendment?

28th September 1961]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஐந்து நாள் என்றிருப்பதை மூன்று நாளாக மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பது எனது திருத்தம். தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இதன் கஷ்டங்கள் தெரியும். ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னதாக அல்லது அதற்கு அதிகப்படியான நாட்கள் முன்னதாக போலீஸ் உத்தரவு வாங்கி கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் காரியங்கள் முடியும் வரை சமாதானம் செய்யும் நிலையில் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். அன்றாட பிரச்சினை, தொழிலாளர் பிரச்சினை. நமது நகரத்தில் நிறைய தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அப்படி அதிகப்படி தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு வரும்போது ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டிற்குள்ளும் பல்கஷ்டங்களை தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சமாதானம் சொல்லும் பொறுப்பு தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைவர் சாதாரணமாக பொறுப்பற்ற நிலையில் மக்களிடையில் கலவரத்தை உண்டாக்க வேண்டும், அமைதியை கெடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் யாருமே இருக்க மாட்டார்கள். அந்நிலையில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை மதித்து அவர்கள் பொறுப்பில் விட்டு வேலை செய்யும் நிலையில் அரசாங்கம் இருக்க வேண்டுமே தவிர போலீஸ் அதிகாரிகள் கீழ் தான் நடக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த இடத்தில் எப்படிப் போவது, கூட்டத்தை வைக்கலாமா கூடாதா எந்த “டயத்தில்” ஊர்வலம் நடத்த வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்வது அவர்களுக்கு மன நிம்மதியை அளிக்காது என்பது என் கருத்து. ஆக ஐந்து நாட்கள் என்பதை மூன்று நாட்களாக திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தங்களுக்கு அவசியமில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். முதல் செக்ஷன் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது, ரெகுலேட் செய்ய இருக்கிறது. போலீஸ் கமிஷனர் ஆர்டர் போட்டால் அதன் கீழ் அவர்கள் தடையும் செய்யலாம். தொழிற்சங்கங்களைப் பற்றி பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் கூறினார்கள். தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் தலைவியிடவேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. போலீஸ் அவ்வாறு தலையிடாது. ஏதோ ஒரு நிலைமையையொட்டித்தான் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமே தவிர சாதாரணமாக இது இராது. 15 நாட்களுக்கு மேல் நீடிக்கக் கூடாதென்று இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உத்தரவு போட்டிருந்தாலும், தொழிற்சங்கம் கமிஷனரிடம் சொல்லி இது தொழிற்சங்கக் கூட்டம், ஆகவே இதற்கு விலக்கு கொடுங்கள் என்று சொன்னால் விலக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். வேறு ஏதாவது தகராறு இருந்தால் அதை யோசிக்க வேண்டுமே தவிர சாதாரணமாக தொழிற்சங்கக் கூட்டங்களுக்கு என்றால் பொதுவாக உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ளலாம். 15 நாட்களுக்கு உத்தரவுயிருக்கும்போதும் தடை வேண்டாமென்று வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே ஐந்து நாட்கள் என்றிருப்பதை மூன்று நாட்கள் என்று திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அபராதத்தை குறைக்க வேண்டும் என்று திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது 100 ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது மாக்லிம் தான். இதை குறைக்கவேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இதில் கொடுத்திருக்கும் எந்த திருத்தத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததற்கு வருந்துகிறேன்.

The amendments of Sri M. Kalyanasundaram (Nos. 5, 9 and 10) were put and lost.

The other amendments of Sri M. Kalyanasundaram were, by leave, withdrawn.

The amendments of Sri V. K. Kothandaraman were put and lost.

The amendments of Sri S. Pakkiriswamy Pillai were put and lost.

[28th September 1961]

DEPUTY SPEAKER : Now I will put clause 2 to the vote of the House.

Sri K. Vinayakam rose . . .

DEPUTY SPEAKER : What does the hon. Member want to say?

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I want to sepa on clause 2.

DEPUTY SPEAKER : I have already put the amendments to the vote of the House. Now I am going to put clause 2 to the vote of the House.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the following amendment :—

“ In the proposed amendment of section 74 of the principal Act, delete item (i).”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த மூன்றாவது பிரிவில் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம், கொடும்பாவி போன்றவைகளை இழுக்கக்கூடாது, அதை கொளுத்தக்கூடாது, அதைத் தூக்கிக்கொண்டு போக்கக்கூடாது என்றிருப்பதை மாற்றவேண்டும் என்பது தான். இதை எல்லாம் பார்த்து அஞ்சவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் பரிபூரண சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, இம்மாதிரி கொடும்பாவி போன்றவைகளை கொளுத்தக்கூடாது, தூக்கிக்கொண்டு போக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருப்பது சரியல்ல. ஆகவே தான் இதை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே சொன்னேன், ஜனநாயக முறைகளை நான் கனம் கோதண்டராமன் அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதில்லை என்று. அதேபோன்று தான் பிரஜா உரிமைகளைப் பற்றியும் கனம் கோதண்டராமன் அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஜனநாயகத்தில் ஒருவருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி எதை வேண்டுமானாலும் செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. எப்படி ஒருவரின் உரிமையை பாதுகாக்கவேண்டியிருக்கிறதோ அதேபோன்று மற்றவரின் உரிமையையும் பாதுகாக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. உரிமை என்பதற்காக மற்றவர்களை புண்படுத்தக்கூடிய வகையில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்துகொண்டிருக்கலாம் என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அதை உலகில் எந்த நாடும் ஒப்புக்கொள்ளாது. அந்த முறையில்தான் பிறருடைய மனதை புண்படுத்தக்கூடிய வகையில் எதையும் செய்யக்கூடாது என்ற முறையில்தான் இந்தப் பிரிவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri S. Pakkirisami Pillai rose. . . .

28th September 1961]

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister has already replied. If the hon. Member has got any doubt, he can ask for clarification.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : “ பர்னிங் ஸ்ட்ரா ” என்று இந்த கிளாஸில் போடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக துலுக்க பண்டிகைகளில் தப்பட்டை அடித்துக்கொண்டு ஊர்வலமாகப் போய் வைக்கோலை கொளுத்துவதுண்டு. அதற்கு இதில் கட்டுப்பாடு வருமா என்பதை இதில் விளக்கமாக சொல்லப்படவில்லை. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தப்பட்டை அடித்துக் கொண்டு வைக்கோல் கொளுத்துவது என்று சொன்னாலும் அதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும். எல்லா இடத்திலும் இவ்வதம் கொள்ளுதுவது என்று சொன்னால் அதனாலும் பலவிதமான அபாயங்கள் ஏற்படலாம். ரோடு பக்கத்திலோ அல்லது கூரை பக்கத்திலோ கொளுத்தினால் பலவித ஆபத்துக்களை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். இம் மாதிரி ஏதாவது பழக்க வழக்கம் இருந்தால், அதை முறையாக பிறருக்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லாமல் நடத்தவேண்டும். அதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961, be passed.”

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, before this House passes this Bill under discussion, I find that a very important factor is missing in this Bill and that is with regard to the duration of time during which a public meeting is to be held in the City of Madras. Sir, the City people, the urban people, used as they are, to working in offices and factories and small shops, have got a tendency to come and sit and listen to the speeches made by representatives of various political parties in the meetings held in the City. But usually the police authorities give licence to organizers for a duration of three hours only. I believe that is just and enough for one or two speakers. But in the City of Madras it is the tendency of the audience to come to the meeting at a late hour. The police authorities give them licence only between 6 and 9 p.m. So the cumulative effect is that they have got to hold the public meeting for about three hours only. A few complement of audience come to listen to the speakers and before it is 9 p.m. and a few technicalities have still to be observed and two or three more speakers have to come to the platform, the clock strikes 9 p.m. and the police authorities ask the organizers to close the meeting. Experience has told us that if the meeting were to be held from 7 p.m. to 10 p.m. the cumulative effect would be the same. The meetings

[Sri K. Vinayakam] [28th September 1961]

could be permitted to be held from 7 p.m. to 10 p.m. When I referred this to the police authorities, they were expressing the practical difficulties. After the closure of the meeting, the officer and his men has to go to the police station and for discharging their entire duties it takes one or 1½ hours and by the time they reach their house it is 12 mid-night. And they have got to get up early and come to their duty the next morning. Of course that is hardship and I understand. It is beyond the human capacity to do so. But at the same time Government and police officers have got to take this into consideration. If public meetings are held, it is not just to satisfy the speaker or the organizers. It is only for propagating their views to the educated audience, to make know their views to the public, these meetings are organized. It is not a joke to organize a meeting in the Madras City. Organizers know that they have to labour at least a fortnight to have a meeting. They must have the speakers. They must give due weight for publicity. They must collect sufficient number of people to listen to the meeting. So it is hardly convenient to organize a public meeting in the city. The members of the public who have to come to the meeting, have got to go to their house after their work in the offices, sip coffee or tea and then come to the meeting. For that it will take some time, at least 7 o'clock. If it is 6 o'clock only a few could come. One by one they dribble to the meeting place. Even if there be no provision in the Bill I would request the Hon. Minister to issue instruction to the police authorities that the duration of meeting could be three hours from 7 p.m. to 10 p.m. (There is no difference of opinion on having the meeting for three hours.) I have known some police officers (I would not complain against them) insisting that we should start at 6 o'clock. They make it a condition in the licence that the meeting should begin at 6 p.m. If we don't begin at 6 p.m. sometime they don't worry. But they want us to close it at 9 p.m. Otherwise the mike owner is threatened, or the organizers are threatened or sometimes the political leaders are threatened. I was one such victim by one of the officers of the police. By way of abundant precaution, instruction may be passed on to the police authorities to have the meeting begun at 7 p.m. and to end at 10 p.m. Of course it involves some kind of hardship to police officers. I am quite aware of that. But they, as loyal officers of our State, will have to put up with little inconvenience at least till general elections are over. I would request the Hon. Minister to bestow his attention on this subject. At least in the rules that would be framed under this Bill, what I have stated might be borne in mind and the needful may be done so that it might find a place there. Thank you.

12-30
p.m.

SRI A. GOVINDASAMY

: சட்டப் பேரவை மன்ற உதவித்

தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா நிறைவேற்றித் தருவாயில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு சட்ட சபை நடக்கின்ற நேரத்திலும் இந்த செக்ஷன் 41 பிரேரபிக்கப்பட்டு, அமைதி பாதுகாக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சட்ட சபை நடக்கின்ற நேரத்தில் தான் விவசாயிகளோ, தொழிலாளர்களோ ஊர்வலமாக வந்து சட்ட சபை உறுப்பினர்கள்மூலமாக அமைச்சர்களிடத்திலே மனுக்கள் சமர்ப்பிக்கவும், அவர்களை பாதிக்கக்கூடிய விஷயம் ஏதாவது இருக்குமானால், அவர்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கும் அளவில் அமைதியான முறை

28th September 1961] [Sri A. Govindasamy]

யில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யவும் அனுமதி அளிக்கும் முறையில் இருக்க வேண்டுமெய்லாது, இப்போது பார்த்தால் இந்த செக்ஷன் 41 மூலம் இடெல்லாம் தடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் காரணத்தினால்தான் போலீஸ் கமிஷனருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுவதுவே பல இடையூறுகள் இருக்கின்ற நிலைமையையும் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டத்தைப் பிரேரேபிக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பது விளங்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற நேரத்திலே சொன்னார்கள். எதற்காக கூட்டங்களுக்கு அதிக போலீஸ் அதிகாரிகளை அனுப்புகிறோம் என்று விளங்கச் சொல்லி, அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக என்று தெரிவித்தார்கள். இரும்புத் தொப்பி அணிந்த போலீஸார் பொதுக் கூட்டங்களுக்கு வரும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, பொதுவாக கூட்டங்களுக்கு வரக் கூடிய தாய்மார்கள் பீதி அடைகிறார்கள். ஏதாவது கூட்டத்தில் குழப்பம் ஏற்படுமோ, அல்லது கலவரம் ஏற்படுமோ, அதற்காகத்தான் போலீஸ் வந்திருக்கிறதோ என்ற அச்சம் காரணமாக பொதுக்கூட்டத்திற்கு வழக்கமாக வரும் தாய்மார்கள்கூட வருவதற்கு பயப்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் தேவைக்கு அதிகமான போலீஸார் பெர்துக் கூட்டங்களுக்கு வரவேண்டியதில்லை என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தேர்தல் நேரத்தில், இப்போது தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் கூட்டம் நடத்தகிற நோம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நான் வலியுறுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே கருத்தைத்தான் நண்பர் வலியுக்கம் அவர்களே பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். கடைசியில் பேசுகிறவர் அவசர அவசரமாகப் பேசி முடிக்கும் நிலைமையையும், போலீஸார் நெருங்குகின்ற நேரத்தில் என்ன பேசவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அதைப் பேச முடியாமல் தவிக்கின்ற நிலைமையையும் அதனால் ஏற்படுகின்ற குழப்ப நிலைமையையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைத் தவிர்க்க சர்வ கட்சிகளையும் சேர்ந்த தலைவர்களை அழைத்து நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முன்னிலையிலும், தேர்தல் கமிஷன் சார்பிலும் . . .

DEPUTY SPEAKER : இதையெல்லாம் இதற்கு முன்னாலேயே பேசியாகிவிட்டது. அவைகளுக்கு மந்திரியும் பதில் சொல்லியாகிவிட்டது.

SRI A. GOVINDASAMY : அந்த நேரத்தில் சிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்த அனுமதி தருவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாக்களித்தார்கள். தேர்தல் கமிஷனரும் அக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். கிராமப்புறங்களில் 12 அல்லது 1 மணிவரையிலும் நடத்தலாம், சிட்டியைப்பொறுத்த வரையில் நாங்கள் 12 மணிவரையில் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினோம், அவர்கள் 11 மணிவரையில் அனுமதிக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் தேர்தலுக்கு 4 மாதங்கள்தான் இருக்கிறகாரணத்தினால் இந்த உத்தரவை அமுல் நடத்த விசேஷ அதிகாரத்தை போலீஸ் கமிஷனருக்குக் கொடுத்து ஆளும் கட்சிக்கும், எதிர் கட்சிகளுக்கும் வசதி செய்யும் முறையில் ஏற்பாடு செய்வதாக உறுதி அளிக்க முடியுமா என்று கேட்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடக்கும்போது இந்த தடை உத்தரவு போடப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் முன்பே சொன்னேன். ஏதாவது அமைதிக்கு பங்கம் வரும் என்று போலீஸ் கமிஷனருக்குத் தோன்றினால், சட்ட மன்றம் தான் நடக்கப்போகிறதே, சட்ட மன்றமே பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்று போலீஸாருடைய பொறுப்பை சட்ட மன்றத்திடம் விடமுடியாது. அதை இந்த மன்றமும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அப்படி ஏதாவது நடந்தால் போலீஸார் மீது குற்றம் சாட்டு வார்கள். ஏதாவது அவசியம் இருந்தால், சட்ட மன்ற கூட்டம் நடக்கப்போகிறது என்று பொறுப்பை உணர்ந்து அந்த மாதிரி உத்தரவு போடுகிறார்கள்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th September 1961]

அடுத்தது எத்தனை மணிவரையில் கூட்டம் போட அனுமதிப்பது என்பது இந்த மசோதா பற்றியது அல்ல—ஒலிபெருக்கி லைசென்ஸ் கொடுப்பது பற்றியது. லைசென்ஸ் கொடுப்பதிலேகூட, நான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறேன், தடை போடுவதற்குக் காரணம், ஒலி பெருக்கி காரணமாக மற்றவர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்பதற்காகத்தான். ஏனென்றால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். நாம்தான் தேர்தலில் ஈடுபடுகிறோம், மற்றவர்கள் அப்படியல்ல. அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கூட்டத்தில் இருப்பவர்களுடைய காதில் மட்டும் சப்தம் விழுவதாக இருக்குமானால் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்காது. இந்த விதிகளை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தளர்த்தலாம். ஏன் கூட்டத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் அவர்களை மணிக்கணக்காக இருந்து பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுவதும் தவறு. இப்போது 6 மணி முதல் 9 மணிவரை கூட்டம் நடத்தலாம் என்று இருக்கிறது. அது 7 மணி முதல் 10வரை என்று இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கடைசியில் அவசர அவசரமாகப் பேசவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைப்பது என்று சொல்லுவார்கள். அந்த ஆற்றல் எதிர்க்கட்சிகளிலுள்ள பேச்சாளர்களுக்கு உண்டு என்று நினைக்கிறேன். இருக்கக் கூடிய பாயிண்டைச் சொல்லவேண்டுமே தவிர, சுற்றி வளைத்துப்பேசினால் அப்போது தான் தகராறு ஏற்படுகிறது. கூடிய வரையில் சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டும். மணிக்கணக்காக உட்காரவேண்டும் என்று சொல்லுவது தவறு. குறிப்பிட்ட நேரம் 2 அல்லது 3 மணி நேரம்—3 மணி அதிகம், 2 மணியிலேயே கூட்டத்தை முடித்துக்கொள்ளலாம்—என்று இருந்தால் போதுமானது. அதோடு அதற்குப் பதில் இன்னும் அதிகமான கூட்டங்களை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இப்போது 7 மணிக்கு முன்னால் கூட்டம் வருவதில்லை என்பதை நானும் உணர்கிறேன். அதற்கு வேண்டுமானால், 6 மணி என்று சொல்வதை 7 மணியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்போது, 6 மணியிலிருந்து 9 மணி என்றிருப்பதை வேண்டுமானால் 10 மணி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். 10 மணிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வது, பலருக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடியதாகத்தான் இருக்கும். முன்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதே என்று சொன்னார்கள். அது எனக்குத் தெரியாது. எலக்ஷன் கமிஷனை வைத்துக்கொண்டு, அப்படி ஏதாவது இருந்தால், அதைப்பற்றி போலீஸ் கமிஷனரும் கவனிப்பார். அப்படி ஏதாவது ஒரு உடன்பாடு இருந்தால், அதற்குக் குறுக்கே நான் நிற்க விரும்பவில்லை. ஆனால், என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் 10 மணிக்குள் கூட்டத்தை முடித்து விடுவதுதான் நல்லது என்பதாகும். பதினோறு மணிவரை வைத்துக்கொள்ளலாமே என்று சொன்னால், அதிலே சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு கஷ்டம், இன்னும் பலருக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். டேடி செய்கிறவர்களுக்கும் கஷ்டம். ஆகவே நான் ரொம்பக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், கூட்டம் நடத்துவதென்றால் 10 மணிக்குள் கூட்டத்தை முடித்துக்கொள்வதுதான் நல்லது என்பதாகும்.

போலீஸ்காரர்கள் இரும்புத் தொப்பி போட்டுக்கொண்டு வருவதால் தான், தாய்மார்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதற்காகத் தாய்மார்கள் பயந்து விடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் பயப்படுகிற விஷயம் வேறாக இருக்கும். பேசுகிறவர்களுடைய வாத்தம் அவர்கள் நடந்துகொள்கிற விதம் ஆதியவைகளைக் கண்டு வேண்டுமானால் தாய்மார்கள் பயப்படுவதாக இருக்கலாம். இன்றைக்கு குழந்தைகள் கூட போலீஸ்காரரைக் கண்டு பயப்படுவதில்லை. காரணம், இன்றைக்குள்ளவர்கள் ஜனநாயகப் போலீஸ்க் சேர்ந்தவர்கள். மற்றவர்களுடைய தாக்கு, அவர்களுடைய வாக்கு ஆதிபவவைகளைக் கண்டு வேண்டுமானால் பயப்படுகிறதாகவோ, நடுங்குகிறதாகவோ இருக்கலாம். ஆகவே அதை சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டியது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய பொறுப்புத்தான் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், பொதுவாக இந்த தேர்தலை யொட்டி நான் முன்பே சொன்னேன். எந்தெந்த

28th September 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வகைகளிலே கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துவதற்கு முடியுமோ, அந்த வகைகளிலே தளர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V. ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS STATE AID TO INDUSTRIES (SECOND AMENDMENT) BILL, 1961.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in the Legislative Assembly of the Madars State Aid to Industries (Second Amendment) Bill, 1961.

IV. GOVERNMENT BILLS—cont.

(4) THE MADRAS STATE AID TO INDUSTRIES (SECOND AMENDMENT) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I beg leave to introduce the Madras State Aid to Industries (Second Amendment) Bill, 1961 and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras State Aid to Industries (Second Amendment) Bill, 1961 be taken into consideration.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு சிறிய திருத்தம். இப்போது மெட்ராஸ் ஸ்டேட் எயிட் டு இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்ட் 1922-ல் அக்கப்பட்டது. அதிலே 10-வது பிரிவுபடி, கடன் வாங்குவோர் என்றால் அவர்கள் சொத்து பூராவையும் அடகு வைத்து விடுகிறார்கள். அதற்கு மேலே மூலப்பொருள் களுக்கு அல்லது வேறு ஏதாவது எந்திரம் போன்றவை வாங்கவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு மேலும் கடன் வாங்குவதற்கு முடியாமல் போய்விடுகிறது. காரணம், முதலிலேயே எல்லாவற்றையும் வைத்து விடுகிறார்கள். அது தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கிறது. இந்த நிர்ப்பந்தத்தைப் போக்குவதற்காகவே இதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமும், கடன் கொடுத்தால் ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரிசுக்கு எந்த அளவுக்குக் கடன் வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு மட்டும் அடகு வைத்துக்கொண்டால் போதும். முற்றிலும் அடகு வைக்க வேண்டியதில்லையென்பது தான் திருத்தம். இது தொழில் வளர்ச்சியை பெரிதும் வளர்க்க உதவும். ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras State Aid to Industries (Second Amendment) Bill, 1961 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.